

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**Bryssel, 20. toukokuuta 2019
(OR. en)**

**2016/0362 (COD)
LEX 1923**

**PE-CONS 48/1/19
REV 1**

**EF 67
ECOFIN 165
DRS 14
CODEC 414**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
DIREKTIIVIN 2014/59/EU MUUTTAMISESTA
LUOTTOLAITOSTEN JA SIJOITUSPALVELUYRITYSTEN
TAPPIONKATTAMISKYVYN JA PÄÄOMAPOHJAN
VAHVISTAMISKYVYN OSALTA
SEKÄ DIREKTIIVIN 98/26/EY MUUTTAMISESTA**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) 2019/...,**

annettu 20 päivänä toukokuuta 2019,

**direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten
tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta
sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä³,

¹ EUVL C 34, 31.1.2018, s. 17.

² EUVL C 209, 30.6.2017, s. 36.

³ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2019.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä julkaisi 9 päivänä marraskuuta 2015 kokonaistappionkattamiskykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskevan asiakirjan, jäljempänä 'TLAC-standardi', jonka G20-maat hyväksyivät marraskuussa 2015. TLAC-standardin tavoitteena on varmistaa, että maailmanlaajuisilla järjestelmän kannalta merkittävillä pankeilla, joista käytetään unionin kehyksessä nimitystä maailmanlaajuiset järjestelmän kannalta merkittävät laitokset, jäljempänä 'G-SII-laitokset', on tarvittava tappionkattamis- ja pääomapohjan vahvistamiskyky, joka auttaa varmistamaan, että kyseiset laitokset voivat jatkaa kriittisiä toimintoja kriisinratkaisun aikana ja välittömästi sen jälkeen vaarantamatta veronmaksajien varoja eli julkisia varoja tai rahoitusvakautta. Komissio sitoutui 24 päivänä marraskuuta 2015 antamassaan tiedonannossa "Pankkiunionin toteuttaminen" esittämään vuoden 2016 loppuun mennessä säädösehdotuksen, jolla TLAC-standardi voidaan panna unionin lainsäädännössä täytäntöön kansainvälisesti sovittuun määräaikaan eli vuoteen 2019 mennessä.

- (2) Kun TLAC-standardi pannaan unionin lainsäädännössä täytäntöön, on otettava huomioon nykyinen laitoskohtainen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus (minimum requirement for own funds and eligible liabilities), jäljempänä 'MREL-vähimmäisvaatimus', jota sovelletaan kaikkiin unioniin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin, jäljempänä 'laitokset,' sekä kaikkiin muihin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU¹ määriteltyihin yhteisöihin, jäljempänä 'yhteisöt'. Koska sekä TLAC-standardilla että MREL-vähimmäisvaatimuksella on sama tavoite eli sen varmistaminen, että unioniin sijoittautuneiden laitosten ja yhteisöjen tappionkattamiskyky ja pääomapohjan vahvistamiskyky ovat riittävät, näiden kahden vaatimuksen olisi oltava yleistä kehystä täydentäviä osatekijöitä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

Käytännössä G-SII-laitoksia koskeva TLAC-standardin mukainen yhdenmukaistettu vähimmäistaso, jäljempänä 'TLAC-vähimmäisvaatimus', olisi otettava käyttöön unionin lainsäädännössä muuttamalla asetusta (EU) N:o 575/2013¹ ja G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen korotus ja muita kuin G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen vaatimus eli MREL-vähimmäisvaatimus olisi otettava käyttöön tekemällä kohdennettuja muutoksia direktiiviin 2014/59/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 806/2014². Direktiivin 2014/59/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, laitojen ja yhteisöjen tappionkattamiskykyä ja pääomapohjan vahvistamiskykyä koskevia säännöksiä olisi sovellettava johdonmukaisesti asetusten (EU) N:o 575/2013 ja (EU) N:o 806/2014 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU³ säännösten kanssa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (3) TLAC-standardin täytäntöönpanoa koskevien yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttuminen aiheuttaa lisäkustannuksia ja oikeudellista epävarmuutta ja vaikeuttaa velan arvon alentamisen soveltamista rajojen yli toimivissa laitoksissa ja yhteisöissä.
- Yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttuminen johtaisi myös kilpailun vääristymiseen sisämarkkinoilla, koska voimassa olevien vaatimusten ja TLAC-standardin noudattamisesta laitoksille ja yhteisöille aiheutuvat kustannukset saattavat vaihdella unionissa huomattavasti. Siksi on välttämätöntä poistaa tällaiset sisämarkkinoiden toiminnan esteet ja välttää kilpailun vääristymiset, joita aiheutuu, jos TLAC-standardin täytäntöönpanoa varten ei ole laadittu yhdenmukaistettuja unionin sääntöjä. Tämän vuoksi asianmukainen oikeusperusta tälle direktiiville on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla.

- (4) TLAC-standardin mukaisesti direktiivissä 2014/59/EU olisi jatkossakin tunnustettava kriisinratkaisustrategioina sekä yhden kriisinratkaisuviranomaisen malli että usean kriisinratkaisuviranomaisen malli. Yhden kriisinratkaisuviranomaisen mallissa kriisinratkaisun kohteena on ainoastaan yksi konserniyhteisö, yleensä emoyritys, kun taas muut konsernin yhteisöt, yleensä operatiiviset tytäryritykset, eivät kuulu kriisinratkaisun piiriin vaan niiden tappiot ja pääomapohjan vahvistamistarpeet siirretään kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle. Usean kriisinratkaisuviranomaisen mallissa kriisinratkaisun kohteena voisi olla useampia konserniyhteisöjä. On tärkeää määrittää selvästi kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt, jäljempänä 'kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt', eli yhteisöt, joihin kriisinratkaisutoimia voitaisiin soveltaa, sekä niihin kuuluvat tytäryritykset, yhdessä jäljempänä 'kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit', jotta haluttua kriisinratkaisustrategiaa voidaan soveltaa tehokkaasti. Määrittäminen on tärkeää myös siksi, että voidaan määritellä tappionkattamiskykyä ja pääomapohjan vahvistamiskykyä koskevien sääntöjen soveltamisen taso, jota laitosten ja yhteisöjen olisi noudatettava. Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön käsitteet 'kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö' ja 'kriisinratkaisun kohteena oleva konserni' ja muuttaa direktiiviä 2014/59/EU konsernin kriisinratkaisusuunnitelman osalta siten, että siinä nimenomaisesti edellytetään, että kriisinratkaisuviranomaiset määrittävät kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt ja kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit konsernin sisällä ja tarkastelevat asianmukaisesti suunniteltujen toimien vaikutuksia konsernin sisällä konsernin kriisinratkaisun tehokkuuden varmistamiseksi.

- (5) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että laitosten ja yhteisöjen kyky kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa on riittävä, jotta tappioiden kattaminen ja pääomapohjan vahvistaminen onnistuvat sujuvasti ja nopeasti niin, että vaikutus veronmaksajiin ja rahoitusvakauteen on mahdollisimman vähäinen. Tämä voidaan saavuttaa siten, että laitokset noudattavat direktiivissä 2014/59/EU säädettyä laitospohjaista MREL-vähimmäisvaatimusta.
- (6) Jotta nimittäjät, joilla mitataan laitosten ja yhteisöjen kykyä kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa, voidaan sovittaa yhteen TLAC-standardin vastaavien nimittäjien kanssa, MREL-vähimmäisvaatimus olisi ilmaistava prosenttiosuutena kyseisen laitoksen tai yhteisön kokonaisriskin määrästä ja vastuiden kokonaismäärästä, ja laitosten ja yhteisöjen olisi täytettävä molempien perusteella lasketut tasot samanaikaisesti.
- (7) Instrumenttien liikkeelle laskemista koskevan pitkän aikavälin suunnittelun helpottamiseksi ja tarvittaviin puskureihin liittyvän varmuuden takaamiseksi markkinat tarvitsevat hyvissä ajoin selvyyttä hyväksyttävyyssuhteista, joiden nojalla instrumentit voidaan katsoa TLAC-vähimmäisvaatimusten tai MREL-vähimmäisvaatimusten mukaisiksi hyväksyttäviksi veloiksi.

- (8) Unioniin sijoittautuneiden laitosten ja yhteisöjen tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi, myös maailmanlaajuisesti, MREL-vähimmäisvaatimusta koskevat alentamiskelpoisten velkojen hyväksyttävyyuskriteerit olisi sovitettava yhteen asetuksessa (EU) N:o 575/2013 TLAC-vähimmäisvaatimuksen osalta vahvistettujen kriteerien kanssa, mutta soveltaen tässä direktiivissä säädettyjä täydentäviä mukautuksia ja vaatimuksia. Etenkin tietyt velkainstrumentit, jotka sisältävät kytketyn johdannaisosan, kuten tietyt strukturoidut velkakirjat, olisi hyväksyttävä tietyin edellytyksin MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi siltä osin kuin niiden kiinteä tai kasvava pääomamäärä voidaan maksaa takaisin etukäteen tiedossa olevana erääntymispäivänä ja ainoastaan lisätuotto on yhdistetty kyseiseen johdannaisosaan ja on riippuvainen referenssiomaisuuserän tuotosta. Näiden edellytysten osalta kyseisten velkainstrumenttien odotetaan olevan kriisinratkaisussa tappioita vahvasti kattavia ja helposti alennettavissa. Jos laitoksilla tai yhteisöillä on hallussaan omia varoja enemmän kuin niiden omien varojen vaatimuksissa edellytetään, tämän seikan ei sinänsä pitäisi vaikuttaa MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittämistä koskeviin päätöksiin. Lisäksi olisi oltava mahdollista, että laitokset ja yhteisöt täyttävät minkä tahansa osan MREL-vähimmäisvaatimuksistaan omilla varoilla.

- (9) MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi käytettävien velkojen määritelmään sisältyvät periaatteessa kaikki velat, jotka johtuvat saamisista tavanomaisilta vakuudettomilta velkojilta (muut kuin etuoikeudeltaan huonommat velat), paitsi jos ne eivät täytä tässä direktiivissä säädettyjä erityisiä hyväksyttävyysskriteerejä. Jotta laitosten ja yhteisöjen purkamismahdollisuuksia parannettaisiin käyttämällä tehokkaasti velan arvon alentamista, kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava vaatia, että MREL-vähimmäisvaatimus täytetään omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla, erityisesti jos on olemassa selviä viitteitä siitä, että velkojat, joita velan arvon alentaminen koskee, kärsivät kriisinratkaisussa todennäköisesti suurempia tappioita kuin ne kärsisivät tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.
- Kriisinratkaisuviranomaisten olisi arvioitava, onko tarpeen vaatia laitoksilta ja yhteisöiltä MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämistä omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla, jos velan arvon alentamisen soveltamisen ulkopuolelle rajattujen velkojen määrä saavuttaa tietyn raja-arvon velkaluokassa, joka sisältää MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisesti hyväksyttävät velat. Laitosten ja yhteisöjen olisi täytettävä MREL-vähimmäisvaatimus omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla siinä määrin kuin on tarpeen sen estämiseksi, että niiden velkojen kärsimät tappiot olisivat suuremmat kuin mitä velkojat muutoin kärsisivät tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä.

- (10) Se, että kriisinratkaisuviranomaiset vaativat velkainstrumenttien etuoikeusaseman muuttamista MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi, ei saisi vaikuttaa mahdollisuuteen täyttää TLAC-vähimmäisvaatimus osittain muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla velkainstrumenteilla asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti TLAC-standardissa sallitulla tavalla. Kun kyseessä ovat G-SII-laitosten kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt, kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin, joiden varat ovat yli 100 miljardia euroa, kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt (kokoluokaltaan suurimmat pankit) ja tietyt pienempiin kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt, joiden katsotaan aiheuttavan todennäköisesti järjestelmäriskin kaatuessaan, ja kun otetaan huomioon talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista, hyväksyttävien velkojen rajallinen pääsy pääomamarkkinoille ja ydinpääomaan (CET1) turvautuminen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi, kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava vaatia, että MREL-vähimmäisvaatimuksen osa, joka on yhtä kuin direktiivin 2014/59/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 37 artiklan 10 kohdassa ja 44 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu tappioiden kattamista ja pääomapohjan vahvistamista koskeva taso, täytetään omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla varoilla, mukaan luettuina omat varat, joita käytetään direktiivissä 2013/36/EU säädetyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen noudattamiseen.

- (11) Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pyynnöstä kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava alentaa omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla täytettävää osaa MREL-vähimmäisvaatimuksesta enintään siihen rajaan asti, joka edustaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 3 kohdan nojalla mahdollisen vähennyksen osuutta suhteessa kyseisessä asetuksessa säädettyyn TLAC-vähimmäisvaatimukseen.
- Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava vaatia, että MREL-vähimmäisvaatimus täytetään omilla varoilla ja muilla etuoikeudeltaan huonommilla veloilla siinä määrin kuin omien varojen ja hyväksyttävien velkojen erien muodossa laskettava vaadittavan huonomman etuoikeusaseman yleinen taso, joka johtuu laitosten ja yhteisöjen velvoitteesta noudattaa TLAC-vähimmäisvaatimusta, MREL-vähimmäisvaatimusta ja tapauksen mukaan direktiivin 2013/36/EU mukaista yhteenlaskettua puskurivaatimusta, ei ylitä direktiivin 2014/59/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 37 artiklan 10 kohdassa ja 44 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua tappioiden kattamista ja pääomapohjan vahvistamista koskevaa tasoa tai ensimmäisen ja toisen pilarin vakavaraisuusvaatimuksiin ja yhteenlaskettuun puskurivaatimukseen perustuvan tässä direktiivissä säädetyn laskukaavan tuloksena saatavaa tasoa, sen mukaan kumpi näistä kahdesta on korkeampi.

- (12) Kun kyseessä ovat tietyt kokoluokaltaan suurimmat pankit, kriisinratkaisuviranomaisten olisi arvioimiaan edellytyksiä soveltaen rajoitettava etuoikeusasemaa koskevan vähimmäisvaatimuksen taso tiettyyn raja-arvoon, ottaen huomioon myös mahdollinen vaara siitä, että kyseisten laitosten liiketoimintamalliin kohdistuu suhteettomia vaikutuksia. Tämä rajoitus ei saisi vaikuttaa mahdollisuuteen vahvistaa toisen pilarin etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen kautta sellainen etuoikeusasemaa koskeva vaatimus, joka ylittää tämän raja-arvon ja johon sovelletaan myös toiseen pilariin sovellettavia edellytyksiä, vaihtoehtoisten kriteerien eli purkamismahdollisuuksien esteiden tai kriisinratkaisustrategian toteutettavuuden ja uskottavuuden taikka laitoksen riskialttiuden perusteella.
- (13) MREL-vähimmäisvaatimuksen avulla laitosten ja yhteisöjen olisi pystyttävä kattamaan tapauksen mukaan kriisinratkaisussa tai elinkelvottomaksi todettaessa odotetut tappiot ja vahvistamaan pääomapohjaa kriisinratkaisusuunnitelmassa esitettyjen toimien täytäntöönpanon tai kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisun jälkeen. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi näiden valitseman kriisinratkaisustrategian pohjalta perusteltava asianmukaisesti asetetun MREL-vähimmäisvaatimuksen taso ja uudelleentarkasteltava kyseistä tasoa ilman aiheutonta viivytystä, jotta se vastaa mahdollisia muutoksia direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetun vaatimuksen tasossa. Asetetun MREL-vähimmäisvaatimuksen tason olisi oltava summa, joka saadaan laskemalla yhteen kriisinratkaisun odotetut tappiot, jotka vastaavat laitoksen tai yhteisön omia varoja koskevaa vaatimusta, ja pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, jonka avulla laitos tai yhteisö voi kriisinratkaisun jälkeen tai alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämisen jälkeen täyttää toimiluvan jatkumisen edellyttämät omia varoja koskevat vaatimukset, jotta se voi jatkaa toimintaansa valitun kriisinratkaisustrategian mukaisesti. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi tehtävä pääomapohjan vahvistamista koskeviin määriin tarkistuksia alas- tai ylöspäin kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetyistä toimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella.

- (14) Kriisinratkaisuviranomaisen olisi voitava korottaa pääomapohjan vahvistamiseen käytettävää määrää sen varmistamiseksi, että markkinoilla säilyy riittävä luottamus laitosta tai yhteisöä kohtaan kriisinratkaisusuunnitelmassa esitettyjen toimien täytäntöönpanon jälkeen. Markkinaluottamuspuskurin vaadittavan tason olisi oltava sellainen, että laitos tai yhteisö voi edelleen täyttää toimiluvan ehdot tarkoituksenmukaisen ajanjakson ajan, muun muassa kattaa toimintansa uudelleenjärjestelyä koskevat kulut kriisinratkaisun jälkeen sekä säilyttää markkinoiden riittävän luottamuksen. Markkinaluottamuspuskuri olisi vahvistettava direktiivin 2013/36/EU mukaisen yhteenlasketun puskurivaatimuksen osan perusteella. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi tarkistettava markkinaluottamuspuskurin tasoa alaspäin, jos matalampi taso riittää varmistamaan markkinoiden riittävän luottamuksen, tai niiden olisi tarkistettava kyseistä tasoa ylöspäin, jos korkeampi taso on tarpeen sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisusuunnitelmassa esitettyjen toimien jälkeen yhteisö edelleen täyttää toimilupansa ehdot tarkoituksenmukaisen ajanjakson ajan ja säilyttää markkinoiden riittävän luottamuksen.

- (15) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075¹ mukaisesti tutkittava yksittäisen laitoksen tai yhteisön MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisten instrumenttien sijoittajapohja. Jos merkittävä osa laitoksen tai yhteisön MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisista instrumenteista on sellaisten vähittäissijoittajien hallussa, jotka eivät välttämättä ole saaneet asianmukaista kuvaa merkityksellisistä riskeistä, tämä voi sinänsä olla purkamismahdollisuuksien este. Jos lisäksi suuri osa laitoksen tai yhteisön MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisista instrumenteista on muiden laitosten tai yhteisöjen hallussa, alaskirjauksen tai muuntamisen vaikutukset järjestelmään voisivat myös olla purkamismahdollisuuksien este. Jos kriisinratkaisuviranomainen havaitsee tietyn sijoittajapohjan koosta tai luonteesta johtuvan purkamismahdollisuuksien esteen, sen olisi voitava kehottaa laitosta tai yhteisöä puuttumaan kyseiseen esteeseen.

¹ Komission delegoitu asetus (EU) 2016/1075, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritellään elvytysuunnitelmien, kriisinratkaisusuunnitelmien ja konsernien kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö, vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava elvytysuunnitelmien ja konsernien elvytysuunnitelmien osalta, konsernin rahoitustuen edellytykset, riippumattomia arvioijia koskevat vaatimukset, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa, ilmoitusvaatimuksiin ja keskeyttämisilmoitukseen liittyvät menettelyt ja sisältö ja kriisinratkaisukollegioiden operatiivinen toiminta (EUVL L 184, 8.7.2016, s. 1).

- (16) Sen varmistamiseksi, etteivät vähittäissijoittajat sijoita liikaa tiettyihin velkainstrumentteihin, jotka ovat hyväksyttäviä MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällaisten instrumenttien vähimmäisnimellisarvo on suhteellisen korkea tai että sijoitukset tällaisiin instrumentteihin eivät edusta kohtuuttoman suurta osuutta sijoittajan salkusta. Tätä vaatimusta olisi sovellettava ainoastaan niihin instrumentteihin, jotka on laskettu liikkeeseen sen päivän jälkeen, jona tämä direktiivi saatettiin osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tätä vaatimusta ei ole riittävällä tavalla katettu direktiivissä 2014/65/EU, joten sitä olisi noudatettava direktiivin 2014/59/EU nojalla ja sen ei pitäisi rajoittaa direktiivissä 2014/65/EU säädettyjen sijoittajansuojasääntöjen soveltamista. Jos kriisinratkaisuviranomaiset havaitsevat tehtäviään suorittaessaan todisteita direktiivin 2014/65/EU mahdollisesta rikkomisesta, niiden olisi voitava vaihtaa luottamuksellisia tietoja markkinakäyttäytymistä valvovien viranomaisten kanssa kyseisen direktiivin täytäntöön panemiseksi. Lisäksi myös jäsenvaltioiden olisi voitava rajoittaa edelleen tiettyjen muiden instrumenttien markkinointia ja myyntiä tietyille sijoittajille.
- (17) G-SII-laitosten purkamismahdollisuuksien parantamiseksi kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava määrätä niille laitoskohtainen MREL-vähimmäisvaatimus asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyn TLAC-vähimmäisvaatimuksen lisäksi. Tällainen laitoskohtainen MREL-vähimmäisvaatimus olisi otettava käyttöön, jos TLAC-vähimmäisvaatimus ei riitä kattamaan tappioita ja vahvistamaan G-SII-laitoksen pääomapohjaa valitun kriisinratkaisustrategian mukaisesti.

- (18) MREL-vähimmäisvaatimuksen tasoa määritettäessä kriisinratkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon laitoksen tai yhteisön merkitys järjestelmän kannalta ja sen kaatumisen mahdolliset haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon, että G-SII-laitokset ja muut vastaavat unionissa toimivat järjestelmän kannalta merkittävät laitokset tai yhteisöt tarvitsevat tasapuoliset toimintaedellytykset. Siksi niiden laitosten tai yhteisöjen MREL-vähimmäisvaatimusten, jotka eivät ole G-SII-laitoksia mutta jotka ovat unionissa järjestelmän kannalta yhtä merkittäviä kuin G-SII-laitokset, ei pitäisi poiketa tasoltaan ja muodoltaan suhteettoman paljon G-SII-laitoksille yleisesti asetetusta MREL-vähimmäisvaatimuksesta.
- (19) Asetuksen N:o 575/2013 mukaisesti sellaisiin laitoksiin tai yhteisöihin, jotka on määritelty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi, pitäisi soveltaa MREL-vähimmäisvaatimusta ainoastaan kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla. Tämä tarkoittaa, että kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt olisi velvoitettava MREL-vähimmäisvaatimuksensa täyttämiseksi laskemaan liikkeeseen hyväksyttäviä instrumentteja ja eriä sellaisille ulkopuolisille kolmannen osapuolen velkojille, joiden osalta velan arvoa alennettaisiin, jos kriisinratkaisu käynnistetään kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta.

- (20) Sellaisten laitosten tai yhteisöjen, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, olisi täytettävä MREL-vähimmäisvaatimus yksittäisten laitosten tasolla. Tällaisten laitosten tai yhteisöjen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen olisi yleisesti ottaen katettava näiden laitosten tai yhteisöjen tappionkattamistarpeet ja pääomapohjan vahvistamistarpeet siten, että ne hankkivat suoraan tai välillisesti kyseisten laitosten tai yhteisöjen liikkeeseen laskemia omien varojen instrumentteja ja hyväksyttäviä velkainstrumentteja ja alaskirjaavat tai muuntavat ne omistusunstrumenteiksi, kun kyseiset laitokset tai yhteisöt eivät enää ole elinkelpoisia. Sellaisiin laitoksiin tai yhteisöihin sovellettavaa MREL-vähimmäisvaatimusta, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, olisi sovellettava yhdessä ja johdonmukaisesti niiden vaatimusten kanssa, joita sovelletaan kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin. Näin kriisinratkaisuviranomaiset voisivat purkaa kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin asettamatta sen tiettyjä tytäryrityksiä kriisinratkaisun kohteeksi ja estää siten markkinoihin kohdistuvat mahdollisesti haitalliset vaikutukset. MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisessa sellaisiin laitoksiin tai yhteisöihin, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, olisi noudatettava valittua kriisinratkaisustrategiaa, ja soveltamisella ei etenään pitäisi muuttaa laitosten tai yhteisöjen ja niiden kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin välisiä omistussuhteita sen jälkeen, kun näiden laitosten tai yhteisöjen pääomapohjaa on vahvistettu.
- (21) Jos sekä kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai emoyritys että sen tytäryritykset ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, kriisinratkaisuviranomaisen olisi voitava luopua sellaisiin tytäryrityksiin sovellettavan MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, tai sallia, että ne täyttävät MREL-vähimmäisvaatimuksen emoyrityksen ja sen tytäryritysten välisillä vakuudellisilla takauksilla, jotka lankeavat maksettaviksi sellaisten ajallisten edellytysten täytyessä, jotka vastaavat hyväksyttävien velkojen alaskirjaukseen tai muuntamiseen oikeuttavia edellytyksiä. Takauksen kattavan vakuuden likviditeetin olisi oltava erittäin korkea ja siihen liittyvän luotto- ja markkinariskin olisi oltava minimaalinen.

- (22) Asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetään, että toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua tiettyjen vakavaraisuus- ja maksuvalmiusvaatimusten soveltamisesta keskusyhteisöön pysyvästi liittyneisiin luottolaitoksiin, jäljempänä 'osuustoiminnalliset verkostot', jos tietyt erityisedellytykset täyttyvät. Tällaisten osuustoiminnallisten verkostojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava luopua sellaisen MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta, jota sovelletaan tällaisiin luottolaitoksiin ja keskusyhteisöön samanlaisin edellytyksin kuin asetuksessa (EU) N:o 575/2013 on säädetty, jos luottolaitokset ja keskusyhteisö ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi myös voitava kohdella luottolaitoksia ja keskusyhteisöä kokonaisuutena arvioidessaan kriisinratkaisuedellytyksiä yhteisvastuumekanismin ominaispiirteiden perusteella. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava varmistaa, että koko kriisinratkaisun kohteena oleva konserni täyttää ulkoisen MREL-vaatimuksen eri tavoin, kunkin konsernin yhteisvastuumekanismin ominaispiirteiden perusteella, laskemalla niiden yhteisöjen hyväksyttävät velat, joita kriisinratkaisuviranomaiset kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti vaativat laskemaan liikkeeseen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi hyväksyttäviä instrumentteja kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin ulkopuolella.

- (23) Jotta MREL-vähimmäisvaatimuksen taso on kriisinratkaisun kannalta asianmukainen, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen, joka on perimmäisen emoyrityksen kriisinratkaisuviranomainen, ja muiden kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen kriisinratkaisuviranomaisten olisi toimittava MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittämisestä vastaavina viranomaisina. Viranomaisten välisiin mahdollisiin erimielisyyksiin olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010¹ mukaisia Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) valtuuksia tässä direktiivissä säädettyjen edellytysten ja rajoitusten mukaisesti.
- (24) Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten olisi puututtava asianmukaisesti kaikkiin TLAC-vähimmäisvaatimuksen ja MREL-vähimmäisvaatimuksen rikkomisiin ja korjattava puutteet. Koska kyseisten vaatimusten rikkominen voisi olla este laitoksen tai konsernin purkamiselle, purkamismahdollisuuksien esteiden poistamista koskevia nykyisiä menettelyjä olisi lyhennettävä, jotta mahdollisiin vaatimusten rikkomisiin voitaisiin puuttua ripeästi. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi myös voitava vaatia, että laitokset tai yhteisöt muuttavat hyväksyttävien instrumenttien ja erien maturiteettiprofiilia sekä valmistelevat ja toteuttavat suunnitelmat vaatimustenmukaisuuden palauttamiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi myös voitava kieltää tietyt voiton- tai muut jaot, jos ne katsovat, että laitos tai yhteisö ei täytä direktiivin 2013/36/EU mukaisia yhteenlaskettuja puskurivaatimuksia, kun ne otetaan huomioon MREL-vähimmäisvaatimuksen lisäksi.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (25) Jotta voidaan varmistaa MREL-vähimmäisvaatimuksen avoin soveltaminen, laitosten ja yhteisöjen olisi raportoitava toimivaltaisille viranomaisilleen ja kriisinratkaisuviranomaisilleen ja julkistettava säännöllisesti MREL-vähimmäisvaatimuksensa ja hyväksyttävien ja alentamiskelpoisten velkojen tasot ja näiden velkojen muodostuminen, mukaan lukien niiden maturiteettiprofiili ja ensisijaisuusjärjestys tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Kun on kyse laitoksista tai yhteisöistä, joihin sovelletaan TLAC-vähimmäisvaatimusta, TLAC-vähimmäisvaatimuksen osalta olisi tässä direktiivissä säädetyn valvontaan liittyvän raportoinnin ja laitoskohtaisen MREL-vähimmäisvaatimuksen julkistamisen säännöllisyyden oltava johdonmukaista sen kanssa, mitä asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetään raportoinnista ja julkistamisesta. Vaikka tietyt laitokset tai yhteisöt olisi voitava vapauttaa raportointiin ja julkistamiseen liittyvistä velvoitteista kokonaan tai osittain tässä direktiivissä täsmennetyissä tietyissä tilanteissa, tällaisilla vapautuksilla ei olisi rajoitettava kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksia pyytää tietoja, joita ne tarvitsevat direktiivin 2014/59/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, mukaisten tehtäviensä suorittamiseen.

- (26) Vaatimuksella, jonka mukaan velan arvon alentamisen vaikutukset on sopimusperustaisesti tunnustettava sopimuksissa tai instrumenteissa, joilla luodaan velkoja, joihin sovelletaan kolmansien maiden lainsäädäntöä, olisi helpotettava ja parannettava tällaisten velkojen arvonalentamisprosessia kriisinratkaisussa. Asianmukaisesti laaditut ja laajasti hyväksytyt sopimusjärjestelyt voivat tarjota toimivan ratkaisun rajatylittävässä kriisinratkaisussa, kunnes unionin oikeudessa kehitetään sääntelypuitteet tai kehitetään kannustimia valita jäsenvaltion laki sopimukseen sovellettavaksi laiksi tai kaikilla kolmansien maiden lainkäyttöalueilla hyväksytään tunnustamiseen liittyviä sääntelypuitteita, jotka mahdollistavat tehokkaan rajatylittävän kriisinratkaisun. Vaikka käytössä olisikin tunnustamista koskevat sääntelypuitteet, tunnustamista koskevilla sopimusjärjestelyillä voidaan lisätä jäsenvaltion lainsäädännön piiriin kuulumattomien sopimusjärjestelyjen velkojen tietoisuutta mahdollisista kriisinratkaisutoimista, joita unionin oikeuden piiriin kuuluviin laitoksiin tai yhteisöihin voidaan kohdistaa. Saattaa kuitenkin olla tapauksia, joissa tällaisten sopimusehtojen sisällyttäminen sopimuksiin tai instrumentteihin, joilla luodaan tiettyjä velkoja, erityisesti velkoja, joita ei ole rajattu direktiivissä 2014/59/EU tarkoitettun velan arvon alentamisen ulkopuolelle, suojattuihin talletuksiin tai omien varojen instrumentteihin, ei ole laitoksille tai yhteisöille käytännössä mahdollista.

Esimerkiksi tietyissä olosuhteissa velkasopimuksissa voidaan katsoa mahdottomaksi sisällyttää sopimukseen tunnustamista koskevia ehtoja, jos kolmannen maan lainsäädännön nojalla laitoksen tai yhteisön on lainvastaista sisällyttää tällaisia ehtoja sopimukseen tai instrumentteihin, joilla luodaan velkoja, joihin sovelletaan kyseisen kolmannen maan lainsäädäntöä; jos laitoksella tai yhteisöllä ei ole yksilöllisellä tasolla valtuuksia muuttaa sopimusehtoja siksi, että niistä on määrätty kansainvälisissä pöytäkirjoissa tai ne perustuvat kansainvälisesti sovittuihin vakioehtoihin, tai jos velka, johon sovellettaisiin sopimuksessa tunnustamista koskevaa vaatimusta, on yhteydessä sopimuksen rikkomiseen tai aiheutuu takauksista, vastatakauksista tai muista ulkomaankaupan rahoitustoimien yhteydessä käytetyistä instrumenteista. Kuitenkaan sitä, että vastapuoli kieltäytyy sitoutumasta sopimuksessa velan arvon alentamisen tunnustamista koskevaan lausekkeeseen, ei sinänsä olisi pidettävä perusteena sille, että sen sisällyttäminen on mahdotonta. Jotta voidaan määritellä tarkemmin tapaukset, joissa ehdon sisällyttäminen on mahdotonta, EPV:n olisi laadittava teknisten sääntelystandardien luonnoksia, jotka komissio hyväksyy asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti. Soveltaessaan kyseisiä teknisiä standardeja ja ottaessaan huomioon asiaankuuluvan markkinan erityispiirteet kriisinratkaisuviranomaisen olisi tarpeelliseksi katsoessaan määritettävä ne velkojen luokat, joiden suhteen voi olla perusteita sille, että sisällyttäminen on mahdotonta. Tässä yhteydessä laitoksen tai yhteisön olisi voitava määrittää, onko velan arvon alentamisen tunnustamista koskevan lausekkeen sisällyttäminen johonkin sopimukseen tai sopimusluokkaan mahdotonta. Laitosten ja yhteisöjen olisi toimitettava säännöllisiä päivityksiä kriisinratkaisuviranomaisille näiden pitämiseksi ajan tasalla siitä, kuinka tunnustamista koskevien sopimusehtojen täytäntöönpanemisessa edistytään.

Tässä yhteydessä laitosten ja yhteisöjen olisi ilmoitettava ne sopimukset tai sopimusluokat, joiden osalta velan arvon alentamisen tunnustamista koskevan lausekkeen sisällyttäminen on mahdotonta, sekä tämän arvion perustelut. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi kohtuullisessa ajassa arvioitava laitoksen tai yhteisön määritystä siitä, että jonkin velan osalta on mahdotonta sisällyttää sopimukseen tunnustamista koskevia ehtoja, ja puututtava mahdollisiin virheellisiin arvioihin ja purkamismahdollisuuksien esteisiin, jotka johtuvat siitä, että tunnustamista koskevia ehtoja ei ole sisällytetty sopimukseen. Laitosten ja yhteisöjen olisi oltava valmiita perustelemaan määrityksensä kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä. Lisäksi sen varmistamiseksi, että laitosten ja yhteisöjen purkamismahdollisuuksiin ei kohdistu vaikutuksia, velkoja, joiden osalta ei ole sisällytetty asiaankuuluvia sopimusehtoja, ei tulisi hyväksyä MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseen.

- (27) On hyödyllistä ja välttämätöntä mukauttaa kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksia keskeyttää laitosten ja yhteisöjen tiettyjen sopimusvelvoitteiden voimassaolo rajalliseksi ajaksi. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi erityisesti voitava käyttää näitä valtuuksia ennen kuin laitos tai yhteisö asetetaan kriisinratkaisuun alkaen siitä hetkestä, jolloin todetaan, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, jos ei ole välittömästi käytettävissä yksityisen sektorin toimenpidettä, joka kriisinratkaisuviranomaisen mukaan estäisi laitoksen tai yhteisön kaatumisen kohtuullisen ajan kuluessa, ja jos valtuuksien käyttämisen katsotaan olevan välttämätöntä, jotta voidaan estää laitoksen tai yhteisön taloudellisen tilan heikkeneminen entisestään. Tässä yhteydessä kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava käyttää näitä valtuuksia, jos ne eivät ole tyytyväisiä välittömästi käytettävissä olevaan ehdotettuun yksityisen sektorin toimenpiteeseen. Käyttämällä valtuuksia keskeyttää tietyt sopimusvelvoitteet kriisinratkaisuviranomaiset voisivat myös todeta, onko kriisinratkaisutoimi yleisen edun mukainen, valita asianmukaisimmat kriisinratkaisuvälineet tai varmistaa yhden tai useamman kriisinratkaisuvälineen tehokkaan soveltamisen. Keskeytyksen kesto olisi rajattava enintään kahteen pankkipäivään. Keskeytyksen soveltamista voidaan jatkaa kriisinratkaisupäätöksen tekemisen jälkeen tähän enimmäiskeston saakka.

- (28) Jotta valtuuksia keskeyttää tiettyjen sopimusvelvoitteiden voimassaolo käytettäisiin oikeasuhteisesti, kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus ottaa huomioon kunkin yksittäisen tapauksen olosuhteet ja määrittää keskeyttämisen soveltamisala vastaavasti. Lisäksi niiden olisi voitava sallia tapauskohtaisesti tietyt maksut, erityisesti muun muassa asianomaisen laitoksen tai yhteisön hallintomenot. Keskeyttämisvaltuuksia olisi voitava soveltaa myös suojakelpoisiin talletuksiin. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi kuitenkin arvioitava huolellisesti, onko asianmukaista soveltaa näitä valtuuksia tiettyihin suojakelpoisiin talletuksiin, erityisesti luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten hallussa oleviin suojattuihin talletuksiin, ja niiden olisi arvioitava riskiä, että keskeyttämisen soveltaminen tällaisiin talletuksiin häiritäisi vakavasti rahoitusmarkkinoiden toimintaa. Jos valtuuksia keskeyttää tiettyjen sopimusvelvoitteiden voimassaolo käytetään suhteessa suojattuihin talletuksiin, näiden talletusten olisi katsottava olevan käytettävissä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU¹ mukaisia tarkoituksia varten. Varmistaakseen, että tallettajille ei aiheudu keskeyttämisjakson aikana taloudellisia vaikeuksia, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että tallettajien sallitaan nostaa päivittäin tietty summa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

- (29) Kriisinratkaisuviranomaisten olisi keskeyttämisjakson aikana niin ikään tarkasteltava, myös laitoksen tai yhteisön kriisinratkaisusuunnitelman pohjalta, sitä mahdollisuutta, että laitosta tai yhteisöä ei viime kädessä aseteta kriisinratkaisuun vaan että se sen sijaan likvidoidaan kansallisen lainsäädännön nojalla. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi tällaisissa tapauksissa vahvistettava aiheelliseksi katsomiaan järjestelyjä, joita tarvitaan riittävän koordinoinnin aikaansaamiseksi asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten kanssa ja sen varmistamiseksi, että keskeyttäminen ei heikennä likvidaatioprosessin tehokkuutta.
- (30) Valtuuksia keskeyttää maksu- tai toimitusvelvoitteet ei pitäisi soveltaa velvoitteisiin, joiden edunsaajina ovat direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät, keskuspankit, toimiluvan saaneet keskusvastapuolet tai Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen), jäljempänä 'EAMV', tunnustamat kolmansien maiden keskusvastapuolet. Direktiivillä 98/26/EY vähennetään riskiä, joka liittyy maksu- ja arvopapereiden selvitysjärjestelmiin osallistumiseen, erityisesti vähentämällä tällaiseen järjestelmään kohdistuvia häiriöitä osallistujan maksukyvyttömyyden tapauksessa. Jotta varmistetaan, että näitä suoja-toimia sovelletaan asianmukaisesti kriisitilanteessa samalla kun ylläpidetään maksu- ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien ylläpitäjien ja muiden markkinatoimijoiden varmuutta, direktiiviä 2014/59/EU olisi muutettava niin, että siinä säädetään, että pelkkää kriisinehkäisytoimea, velvoitteen keskeyttämistä 33 a artiklan nojalla tai kriisinhallintatoimea ei olisi pidettävä direktiivissä 98/26/EY tarkoitettuna maksukyvyttömyysmenettelynä, edellyttäen, että sopimuksen mukaiset merkittävät velvoitteet täytetään edelleen. Minkään direktiivissä 2014/59/EU ei pitäisi kuitenkaan rajoittaa direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyn järjestelmän toimintaa tai oikeutta kyseisessä direktiivissä tarkoitettuun vakuuteen.

- (31) Tehokkaan kriisinratkaisun keskeinen näkökohta on sen varmistaminen, että kun kriisinratkaisu käynnistetään laitosten tai direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta, niiden vastapuolet rahoitussopimuksissa eivät voi purkaa positioitaan ainoastaan sen vuoksi, että kriisinratkaisu käynnistetään kyseisten laitosten tai yhteisöjen osalta.
- Kriisinratkaisuviranomaisilla olisi lisäksi oltava valtuudet keskeyttää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen kanssa tehdystä sopimuksesta johtuvat maksu- tai toimitusvelvoitteet ja valtuudet rajoittaa tietyn ajanjakson ajan vastapuolten oikeuksia sulkea, nopeuttaa tai muulla tavoin purkaa rahoitussopimuksia. Näitä vaatimuksia ei sovelleta suoraan kolmannen maan lainsäädännön nojalla tehtyihin sopimuksiin. Jos rajatylittävää tunnustamista koskevia sääntelypuutteita ei ole, jäsenvaltioiden olisi vaadittava laitoksia ja direktiivin 2014/59/EU 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä sisällyttämään asiaankuuluviin rahoitussopimukseen sopimusehto, jossa tunnustetaan, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat soveltaa sopimukseen valtuuksia keskeyttää tietyt maksu- tai toimitusvelvoitteet, rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa tai keskeyttää tilapäisesti sopimuksen purkamisoikeudet ja että 68 artiklan vaatimukset sitovat vastapuolia niin kuin rahoitussopimus olisi asiaankuuluvan jäsenvaltion lainsäädännön alainen. Tällaisesta vaatimuksesta olisi säädettävä siltä osin kuin sopimus kuuluu mainittujen säännösten soveltamisalaan. Sopimusehdon sisällyttämisvelvollisuutta ei siten ole direktiivin 2014/59/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 33 a, 69, 70 ja 71 artiklan mukaisesti esimerkiksi sellaisten sopimusten tapauksessa, jotka on tehty direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa keskusvastapuolten tai nimettyjen järjestelmien ylläpitäjien kanssa, sillä kriisinratkaisuviranomaisilla ei ole kyseisissä artikloissa mainittuja valtuuksia näiden sopimusten suhteen, vaikka niihin sovellettaisiin asianomaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä.

- (32) Direktiivin 2014/59/EU mukaan laitosten tai yhteisöjen tiettyihin velkoihin ei sovelleta velan arvon alentamista tai tiettyjen maksu- tai toimitusvelvoitteiden keskeyttämistä, vakuusoikeuksien täytäntöönpanon rajoittamista tai sopimuksen purkamisoikeuksien tilapäistä keskeyttämistä koskevia valtuuksia, ja saman pitäisi päteä myös suhteessa unioniin sijoittautuneiden keskusvastapuolten ja EAMV:n tunnustamien kolmansien maiden keskusvastapuolten velkoihin.
- (33) Jotta varmistetaan, että eri säädöksissä käytetyt termit tulkitaan yhdenmukaisesti, on aiheellista sisällyttää direktiiviin 98/26/EY Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 648/2012¹ käyttöön otetut määritelmät ja käsitteet 'keskusvastapuoli' ja 'osallistuja'.
- (34) Direktiivillä 98/26/EY vähennetään riskiä, joka liittyy laitosten ja muiden yhteisöjen osallistumiseen maksu- ja arvopapereiden selvitysjärjestelmiin, erityisesti vähentämällä tällaiseen järjestelmään kohdistuvia häiriöitä osallistujan maksukyvyttömyyden tapauksessa. Kyseisen direktiivin johdanto-osan seitsemännessä kappaleessa selvennetään, että jäsenvaltioilla on mahdollisuus soveltaa kyseisen direktiivin säännöksiä sekä kansallisiin laitoksiinsa, jotka osallistuvat suoraan järjestelmiin, joihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä, että vakuuksiin, jotka annetaan kyseisiin järjestelmiin osallistuttaessa. Kun otetaan huomioon joidenkin niiden järjestelmien maailmanlaajuinen koko ja toiminta, joihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä, ja unioniin sijoittautuneiden yhteisöjen kasvava osallistuminen näihin järjestelmiin, komission olisi arvioitava, miten jäsenvaltiot soveltavat kyseisen direktiivin johdanto-osan seitsemännessä kappaleessa tarkoitettua mahdollisuutta ja onko kyseistä direktiiviä tarpeen muuttaa edelleen tällaisten järjestelmien osalta.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppätietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (35) Jotta voitaisiin tehokkaasti käyttää valtuuksia vähentää, alaskirjata tai muuntaa omien varojen eria heikentämättä velkojille tässä direktiivissä annettuja takeita, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että omien varojen eristä johtuvat saamiset tulevat tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä muiden etuoikeudeltaan huonompien saamisten jälkeen. Instrumentteja, jotka hyväksytään vain osittain omiksi varoiksi, olisi kuitenkin kohdeltava omista varoista johtuvina saamisina koko määrältään. Instrumentin osittainen hyväksyminen voi johtua esimerkiksi sellaisten voimassa olevien sääntöjen soveltamisen jatkamisesta, joiden mukaan osia instrumentista ei hyväksytä, tai siitä, että sovelletaan asetuksessa (EU) N:o 575/2013 toissijaisen pääoman instrumenteille vahvistettua kuoletusta koskevaa aikataulua.
- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli vahvistaa laitosten ja yhteisöjen elvytys- ja kriisinratkaisukehystä koskevia yhdenmukaisia sääntöjä, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

- (37) Jotta jäsenvaltioille annettaisiin asianmukainen aika tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöään ja soveltamiseksi, niillä olisi oltava tätä varten aikaa kahdeksantoista kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta. Tämän direktiivin julkistamista koskevia säännöksiä olisi kuitenkin sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2024 sen varmistamiseksi, että kaikkialla unionissa laitoksille ja yhteisöille annetaan asianmukainen aika saavuttaa hallitusti MREL-vähimmäisvaatimuksen vaadittu taso,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla
Direktiivin 2014/59/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2014/59/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan 5 alakohta seuraavasti:

- "5) 'tytäryrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä tytäryritystä, ja tämän direktiivin 7, 12, 17, 18, 45–45 m, 59–62, 91 ja 92 artiklan soveltamiseksi tämän kohdan 83 b alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin se sisältää myös tarpeen mukaan keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvat luottolaitokset, itse keskusyhteisön sekä niiden kunkin tytäryritykset, ottaen huomioon tavan, jolla tällaiset kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit noudattavat tämän direktiivin 45 e artiklan 3 kohtaa;
- 5 a) 'olennaisella tytäryrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 135 alakohdassa määriteltyä olennaista tytäryritystä;"

- b) lisätään alakohta seuraavasti:

"68 a) 'ydinpääomalla (CET1)' asetuksen (EU) N:o 575/2013 50 artiklan mukaisesti laskettua ydinpääomaa (CET1);";

- c) korvataan 70 alakohdassa ilmaisu 'hyväksyttävistä veloista' ilmaisulla 'alentamiskelpoisista veloista';

- d) korvataan 71 alakohta seuraavasti:

"71) 'alentamiskelpoisilla veloilla' niitä laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön velkoja ja pääomainstrumentteja, jotka eivät ole ydinpääomainstrumentteja, ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja tai toissijaisen pääoman instrumentteja ja joita ei ole rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 kohdan nojalla;

71 a) 'hyväksyttävillä veloilla' alentamiskelpoisia velkoja, jotka täyttävät tapauksen mukaan tämän direktiivin 45 b artiklan tai 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan edellytykset, ja toissijaisen pääoman instrumentteja, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklan 1 kohdan b alakohdan edellytykset;

71 b) 'etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla' instrumentteja, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklan 3–5 kohdassa tarkoitetut edellytykset, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 3–5 kohdan edellytyksiä;";

e) lisätään alakohdat seuraavasti:

"83 a) 'kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä'

- a) unioniin sijoittautunutta oikeushenkilöä, jonka kriisinratkaisuviranomainen on 12 artiklan mukaisesti määrittänyt yhteisöksi, johon kriisinratkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisinratkaisutoimia; tai
- b) laitosta, joka ei kuulu direktiivin 2013/36/EU 111 ja 112 artiklan nojalla konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvaan konserniin ja johon tämän direktiivin 10 artiklan nojalla laaditussa kriisinratkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisinratkaisutoimia;

83 b) 'kriisinratkaisun kohteena olevalla konsernilla'

- a) kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä ja sen tytäryrityksiä, jotka eivät ole
 - i) itse kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä;
 - ii) toisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksiä; tai
 - iii) kolmanteen maahan sijoittautuneita yhteisöjä, jotka eivät kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti, ja niiden tytäryrityksiä; tai

- b) keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia ja itse keskusyhteisöä, kun vähintään yksi näistä luottolaitoksista tai keskusyhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sekä niiden kunkin tytäryrityksiä;

83 c) 'maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella' tai 'G-SII-laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa määriteltyä G-SII-laitosta;"

- f) lisätään alakohta seuraavasti:

"109) 'yhteenlasketulla puskurivaatimuksella' direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määriteltyä yhteenlaskettua puskurivaatimusta;"

- 2) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

- a) lisätään 6 kohtaan alakohdat seuraavasti:

"Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tarkistaminen suoritetaan kriisinratkaisutoimien täytäntöönpanon tai 59 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käytön jälkeen.

Asettaessaan tämän artiklan 7 kohdan o ja p alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettussa tilanteessa kriisinratkaisuviranomainen ottaa huomioon määräajan, joka on asetettu direktiivin 2013/36/EU 104 b artiklassa tarkoitetun vaatimuksen noudattamiselle.";

b) korvataan 7 kohdan o ja p alakohta seuraavasti:

"o) 45 e ja 45 f artiklassa tarkoitetut vaatimukset ja määräaika kyseisen tason saavuttamiselle 45 m artiklan mukaisesti;

p) jos kriisinratkaisuviranomainen soveltaa 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohtaa, niiden noudattamista koskeva aikataulu kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle 45 m artiklan mukaisesti."

3) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernitason kriisinratkaisuviranomaiset laativat konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat yhdessä tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa ja merkittävien sivuliikkeiden kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan siltä osin kuin se on merkittävän sivuliikkeen kannalta tarkoituksenmukaista. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on osoitettava toimenpiteet, jotka toteutetaan seuraavien osalta:

a) unionissa emoyrityksenä toimiva yritys;

b) konserniin kuuluvat tytäryritykset, joka ovat sijoittautuneet unioniin;

c) 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut yhteisöt; ja

- d) VI osaston mukaisesti konserniin kuuluvat tytäryritykset, jotka ovat sijoittautuneet unionin ulkopuolelle.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti kriisinratkaisusuunnitelmassa on nimettävä kunkin konsernin osalta kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt ja kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit.";

- b) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

- i) korvataan a ja b alakohta seuraavasti:

"a) esitettävä kriisinratkaisun kohteena olevissa yhteisöissä toteutettavat kriisinratkaisutoimet 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa ja kyseisten kriisinratkaisutoimien vaikutukset 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin muihin konserniyhteisöihin, emoyritykseen ja tytäryrityksinä toimiviin laitoksiin;

aa) konsernin muodostuessa useammasta kuin yhdestä kriisinratkaisun kohteena olevasta konsernista esitettävä kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisun kohteena olevissa yhteisöissä toteutettavat kriisinratkaisutoimet ja tällaisten toimien vaikutukset kumpaankin seuraavista:

- i) muut samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvat konserniyhteisöt;
- ii) muut kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit;

b) tarkasteltava, missä määrin unioniin sijoittautuneisiin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin voitaisiin soveltaa kriisinratkaisuvälineitä ja käyttää kriisinratkaisuvälikkeitä koordinoitusti, mukaan lukien toimenpiteet, joiden avulla voidaan edesauttaa sitä, että kolmas osapuoli ostaisi konsernin kokonaisuudessaan, sen erillisiä liiketoiminta-alueita tai konsernin eri yhteisöjen tuottamia toimintoja taikka yksittäisiä konserniyhteisöjä tai kriisinratkaisun kohteena olevia konserneja, sekä tunnistettava koordinoitun kriisinratkaisun mahdolliset esteet;"

ii) korvataan e alakohta seuraavasti:

"e) esitettävä mahdolliset lisätoimet, joita ei ole mainittu tässä direktiivissä ja joita asianomaiset kriisinratkaisuviranomaiset aikovat soveltaa kuhunkin kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluviin yhteisöihin;"

4) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) lisätään 4 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

"Jos jokin konserni muodostuu useammasta kuin yhdestä kriisinratkaisun kohteena olevasta konsernista, 12 artiklan 3 kohdan aa alakohdassa tarkoitettut suunnitellut kriisinratkaisutoimet on sisällytettävä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun yhteiseen päätökseen.";

- b) korvataan 6 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Jollei yhteistä päätöstä saada aikaan kriisinratkaisuviranomaisten kesken neljän kuukauden määräajassa, kunkin tytäryrityksestä vastaavan kriisinratkaisuviranomaisen, joka on eri mieltä konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta, on tehtävä oma päätöksensä ja tarvittaessa yksilöitävä kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö sekä laadittava kriisinratkaisusuunnitelma lainkäyttöalueellaan sijaitsevista yhteisöistä muodostuvaa kriisinratkaisun kohteena olevaa konsernia varten ja ylläpidettävä sitä. Kunkin eri mieltä olevan kriisinratkaisuviranomaisen yksittäisen päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, siinä on esitettävä ehdotetusta konsernin kriisinratkaisusuunnitelmasta eriävän mielipiteen syyt ja siinä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten näkökannat ja varaukset. Kunkin kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava päätöksestään muille kriisinratkaisukollegion jäsenille."

5) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Konserni katsotaan purkamiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuviranomaiset pystyvät uskottavasti joko likvidoimaan konserniyhteisöt tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan kyseisen konsernin kriisinratkaisun soveltaen kyseisen konsernin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin kriisinratkaisuvälineitä ja käyttäen kriisinratkaisuvälikkeitä siten, että se samalla välttää mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta niiden jäsenvaltioiden, joissa konserniyhteisöt tai sivuliikkeet sijaitsevat, muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmille merkittäviä haitallisia seurauksia, mukaan lukien laajempi rahoitusalan epävakaus tai koko järjestelmän laajuiset tapahtumat, ja pyrkii varmistamaan kyseisten konserniyhteisöjen kriittisten toimintojen jatkuvuuden, jos ne ovat helposti erotettavissa hyvissä ajoin tai muilla keinoin.

Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava EPV:lle hyvissä ajoin, jos konsernia ei katsota purkamiskelpoiseksi.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin muodostuessa useammasta kuin yhdestä kriisinratkaisun kohteena olevasta konsernista 1 kohdassa tarkoitetut viranomaiset arvioivat kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamismahdollisuudet tämän artiklan mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu arviointi on toteutettava koko konsernia koskevan purkamismahdollisuuksien arvioinnin lisäksi ja 13 artiklassa säädetyn päätöksentekomenettelyn mukaisesti."

6) Lisätään artikla seuraavasti:

"16 a artikla

Valtuudet kieltää tietyt voiton- ja muut jaot

1. Jos yhteisö on tilanteessa, jossa se täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, kun se otetaan huomioon kunkin direktiivin 2013/36/EU 141 a artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen vaatimuksen lisäksi, mutta se ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi, laskettuna tämän direktiivin 45 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, kyseisen yhteisön kriisinratkaisuviranomaisella on oltava valtuudet kieltää tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti yhteisöä jakamasta suurempaa määrää kuin tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvä jakokelpoinen enimmäismäärä (M-MDA), minkään seuraavan toimen avulla eli yhteisö ei saa
 - a) suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;

- b) luoda velvoitetta maksaa muuttuvia palkkioita tai lisäeläke-etuuksia taikka maksaa muuttuvia palkkioita, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona yhteisö ei ole täyttänyt yhteenlaskettua puskurivaatimusta; tai
- c) suorittaa ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) kuuluviin instrumentteihin liittyviä maksuja.

Jos yhteisö on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa tilanteessa, sen on viipymättä ilmoitettava tästä kriisinratkaisuviranomaiselle.

2. Yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen on 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa toimivaltaista viranomaista kuultuaan ilman tarpeetonta viivytystä arvioitava, käyttääkö se 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia, ottaen huomioon kaikki seuraavat tekijät:

- a) vaatimusten noudattamatta jättämisen syy, kesto ja laajuus sekä sen vaikutus purkamismahdollisuuksiin;
- b) yhteisön taloudellisen tilanteen kehittyminen ja todennäköisyys, että se lähitulevaisuudessa täyttää 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun edellytyksen;
- c) todennäköisyys, että yhteisö pystyy varmistamaan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamisen kohtuullisessa ajassa;

- d) jos yhteisö ei pysty korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b ja 72 c artiklan taikka tämän direktiivin 45 b artiklan tai 45 f artiklan 2 kohdan mukaisia hyväksyttävyyss- tai maturiteettikriteereitä, se, onko tämä kyvyttömyys epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa;
- e) onko 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käyttö asianmukaisin ja oikeasuhteisin keino puuttua yhteisön tilanteeseen ottaen huomioon sen mahdollinen vaikutus asianomaisen yhteisön rahoitusehtoihin ja purkamismahdollisuuksiin.

Kriisinratkaisuviranomaisen on toistettava arviointinsa siitä, käyttääkö se 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia vähintään kerran kuukaudessa niin kauan kuin yhteisö on edelleen 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa.

- 3. Jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että yhteisö on edelleen 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa yhdeksän kuukauden kuluttua siitä, kun yhteisö on ilmoittanut tällaisesta tilanteesta, kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan käytettävä 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia, paitsi jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo arvioinnin jälkeen, että vähintään kaksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) vaatimusten noudattamatta jättäminen johtuu rahoitusmarkkinoiden toiminnan vakavista häiriöistä, mikä johtaa laaja-alaiseen rahoitusmarkkinoiden stressitilanteeseen useilla rahoitusmarkkinoiden eri segmenteillä;

- b) edellä a alakohdassa tarkoitettu häiriö johtaa paitsi yhteisön omien varojen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien hintojen epävakauden lisääntymiseen tai yhteisön lisääntyneisiin kuluihin, myös markkinoiden sulkeutumiseen kokonaan tai osittain, mikä estää yhteisöä laskemasta kyseisille markkinoille liikkeeseen omien varojen instrumentteja ja hyväksyttävien velkojen instrumentteja;
- c) edellä b alakohdassa tarkoitettu markkinoiden sulkeutuminen voidaan todeta ei vain asianomaisen yhteisön vaan myös useiden muiden yhteisöjen osalta;
- d) edellä a alakohdassa tarkoitettu häiriö estää asianomaista yhteisöä laskemasta liikkeeseen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumentteja riittävästi vaatimusten noudattamatta jättämisen korjaamiseksi; tai
- e) 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käytöllä on kielteisiä heijastusvaikutuksia osaan pankkialaa, mikä mahdollisesti heikentäisi rahoitusvakautta.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta sovelletaan, kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle päätöksestään ja selitettävä arviointiaan kirjallisesti.

Kriisinratkaisuviranomaisen on kuukausittain arvioitava uudelleen, soveltuuko ensimmäisen alakohdan poikkeus.

4. M-MDA on laskettava kertomalla 5 kohdan mukaisesti laskettu summa 6 kohdan mukaisesti määritetyllä kertoimella. M-MDA:sta on vähennettävä kaikki 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun toimen seurauksena suoritettut määrät.
5. Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu
 - a) kesken tilikauden kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty kaikki tämän artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun toimen seurauksena jaetut voitot tai suoritettut maksut;sekä
 - b) tilikauden päätteeksi kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty kaikki tämän artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun toimen seurauksena jaetut voitot tai suoritettut maksut;vähennettynä
 - c) määrillä, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut erät jätettäisiin jakamatta.

6. Edellä olevassa 4 kohdassa tarkoitettu kerroin on määritettävä seuraavasti:
- a) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, kerroin on 0;
 - b) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen toisessa kvartiilissa, kerroin on 0,2;
 - c) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, kerroin on 0,4;

- d) jos yhteisön ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, kerroin on 0,6.

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Kvartiilin alaraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiilin yläraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \times Q_n$$

jossa "Q_n" = kyseisen kvartiilin järjestysluku."

7) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa 15 ja 16 artiklan mukaisesti tehdyn purkamismahdollisuuksien arvioinnin perusteella, että asianomaisen yhteisön purkamismahdollisuuksille on olennaisia esteitä, kyseinen kriisinratkaisuviranomainen ilmoittaa asiasta kirjallisesti asianomaiselle yhteisölle, toimivaltaiselle viranomaiselle ja kriisinratkaisuviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä.";

b) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

"3. Yhteisön on neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona se vastaanotti 1 kohdan mukaisesti annetun ilmoituksen, ehdotettava kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisia toimenpiteitä, joilla puututaan ilmoituksessa yksilöityihin olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne.

Yhteisön on kahden viikon kuluessa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti annetun ilmoituksen vastaanottamisesta ehdotettava kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisia toimenpiteitä ja aikataulua niiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että yhteisö noudattaa tämän direktiivin 45 e tai 45 f artiklaa sekä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, jos olennainen purkamismahdollisuuksien este johtuu jommastakummasta seuraavista tilanteista:

- a) yhteisö täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, kun se otetaan huomioon kunkin direktiivin 2013/36/EU 141 a artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun vaatimuksen lisäksi, mutta se ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun se otetaan huomioon tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi, laskettuna tämän direktiivin 45 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti; tai
- b) yhteisö ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 494 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai tämän direktiivin 45 c ja 45 d artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia.

Toisen alakohdan mukaisesti ehdotettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon olennaisen esteen syyt.

Kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan arvioitava, voidaanko ensimmäisen ja toisen alakohdan nojalla ehdotetuilla toimenpiteillä tehokkaasti puuttua kyseiseen olennaiseen esteeseen tai poistaa se.

4. Jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo, etteivät yhteisön 3 kohdan mukaisesti ehdottamat toimenpiteet tehokkaasti pienennä tai poista kyseisiä esteitä, kriisinratkaisuviranomaisen on joko suoraan tai toimivaltaisen viranomaisen välityksellä vaadittava yhteisöä toteuttamaan vaihtoehtoisia toimenpiteitä, joilla tämä tavoite voidaan saavuttaa, ja ilmoitettava nämä toimenpiteet kirjallisesti yhteisölle, jonka on yhden kuukauden kuluessa ehdotettava suunnitelmaa näiden toimenpiteiden toteuttamiseksi.

Kriisinratkaisuviranomaisen on vaihtoehtoisia toimenpiteitä esittäessään osoitettava, että yhteisön ehdottamilla toimenpiteillä ei kyettäisi poistamaan purkamismahdollisuuksien esteitä ja että ehdotetut vaihtoehtoiset toimenpiteet ovat oikeasuhteisia esteiden poistamiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon kyseisten purkamismahdollisuuksien esteiden rahoitusvakaudelle muodostama uhka ja toimenpiteiden vaikutukset yhteisön liiketoimintaan, sen vakauteen ja sen kykyyn edistää taloutta.";

- c) muutetaan 5 kohta seuraavasti:
 - i) korvataan a, b, d, e, g ja h alakohdassa termi 'laitos' termillä 'yhteisö';

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

"ha) velvoittaa laitos tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö toimittamaan suunnitelma, jonka tarkoituksena on palauttaa tämän direktiivin 45 e tai 45 f artiklan vaatimusten mukaisuus, ilmaistuna prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ja tapauksen mukaan yhteenlasketun puskurivaatimuksen mukaisuus ja tämän direktiivin 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisuus, ilmaistuna prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklan mukaisesti laskettujen vastuiden kokonaismäärästä;"

iii) korvataan i, j ja k alakohta seuraavasti:

"i) velvoittaa laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö laskemaan liikkeeseen hyväksyttäviä velkoja 45 e tai 45 f artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi;

- j) velvoittaa laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö toteuttamaan muita toimenpiteitä täyttääkseen 45 e tai 45 f artiklassa säädetyt omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset, mukaan lukien erityisesti pyrkiä neuvottelemaan uudelleen liikkeeseen laskemiensa hyväksyttävien velkojen, ensisijaisen lisäpääoman instrumenttien tai toissijaisen pääoman instrumenttien ehdot sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuviranomaisen mahdollinen päätös alaskirjata kyseinen velka tai instrumentti tai muuntaa sitä tehtäisiin sen lainkäyttöalueen lainsäädännön mukaisesti, jota kyseiseen velkaan tai instrumenttiin sovelletaan;
- ja) jotta 45 e tai 45 f artiklan jatkuva noudattaminen voidaan varmistaa, velvoittaa laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö muuttamaan seuraavien maturiteettiprofiilit:
 - i) omien varojen instrumenttien maturiteettiprofiili toimivaltaisen viranomaisen suostumuksen saatuaan, ja
 - ii) 45 b artiklassa ja 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen maturiteettiprofiili;
- k) sikäli kuin yhteisö on monialan holdingyhtiön tytäryritys, velvoitetaan kyseinen monialan holdingyhtiö perustamaan erillinen rahoitusalan holdingyhtiö valvomaan yhteisöä, jos tämä on tarpeen yhteisön kriisinratkaisun edistämiseksi ja sen välttämiseksi, että IV osastossa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen ja -valtuuksien käyttö vaikuttaa haitallisesti konsernin muihin kuin rahoituksellisiin osiin.";

d) korvataan 7 kohta seuraavasti:

"7. Ennen kuin kriisinratkaisuviranomainen esittää 4 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sen on toimivaltaista viranomaista ja tarvittaessa nimettyä makrovakaussvalvonnasta vastaavaa kansallista viranomaista kuultuaan otettava asianmukaisesti huomioon näiden toimenpiteiden mahdollinen vaikutus tiettyyn yhteisöön, rahoituspalvelujen sisämarkkinoihin sekä rahoitusjärjestelmän vakauteen toisissa jäsenvaltioissa ja koko unionissa."

8) Korvataan 18 artiklan 1–7 kohta seuraavasti:

"1. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on yhdessä tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa ja kuultuaan valvontakollegiota ja siltä osin kuin se on merkittävien sivuliikkeiden osalta tarkoituksenmukaista, kriisinratkaisuviranomaisia, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, harkittava 16 artiklassa edellytettyä arviointia kriisinratkaisukollegiossa ja toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet, jotta voidaan saada aikaan yhteinen päätös 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti esitettyjen toimenpiteiden soveltamisesta kaikkiin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin ja niiden tytäryrityksiin, jotka ovat 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ja kuuluvat konserniin.

2. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on asetuksen (EU) N:o 1093/2010 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteistyössä konsolidointiryhmän valvojan ja EPV:n kanssa laadittava asiaa koskeva kertomus ja lähetettävä se unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille, joiden on toimitettava se niiden toimivallan piiriin kuuluville tytäryrityksille, sekä kriisinratkaisuviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä. Kertomus on laadittava toimivaltaisten viranomaisten kuulemisen jälkeen, ja siinä on käsiteltävä olennaisia esteitä kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaalle käytölle konserniin ja myös kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin konsernin muodostuessa useammasta kuin yhdestä kriisinratkaisun kohteena olevasta konsernista. Kertomuksessa on tarkasteltava vaikutusta konsernin liiketoimintamalliin ja suositeltava oikeasuhteisia ja kohdennettuja toimenpiteitä, jotka konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen mukaan ovat välttämättömiä tai asianmukaisia näiden esteiden poistamiseksi.

Jos konsernin purkamismahdollisuuksien este johtuu 17 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua konserniyhteisön tilanteesta, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava kyseisestä esteestä tekemästään arvioinnista unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle kuultuaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ja sen tytäryrityksinä toimivien laitosten kriisinratkaisuviranomaisia.

3. Unionissa emoyrityksenä toimiva yritys voi neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut kertomuksen, toimittaa huomautuksensa ja ehdottaa konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle vaihtoehtoisia toimenpiteitä kertomuksessa yksilöityjen esteiden korjaamiseksi.

Jos kertomuksessa yksilöidyt esteet johtuvat tämän direktiivin 17 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetusta konserniyhteisön tilanteesta, unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen on kahden viikon kuluessa tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti annetun ilmoituksen vastaanottamisesta ehdotettava konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisia toimenpiteitä ja aikataulua niiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että laitos noudattaa tämän direktiivin 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, ilmaistuna prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ja tapauksen mukaan yhteenlaskettua puskurivaatimusta sekä tämän direktiivin 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, ilmaistuna prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklan mukaisesti laskettujen vastuiden kokonaismäärästä.

Toisen alakohdan mukaisesti ehdotettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon olennaisen esteen syyt.

Kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan arvioitava, voidaanko näillä toimenpiteillä puuttua tehokkaasti olennaiseen esteeseen tai poistaa se.

4. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on ilmoitettava unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen mahdollisesti ehdottamat toimenpiteet konsolidointiryhmän valvojalle, EPV:lle, tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisille ja kriisinratkaisuviranomaisille, joiden lainkäyttöalueella sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, siltä osin kuin se on merkittävän sivuliikkeen kannalta tarkoituksenmukaista. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisten ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten on kuultuaan toimivaltaisia viranomaisia ja niiden lainkäyttöalueiden kriisinratkaisuviranomaisia, joilla sijaitsee merkittäviä sivuliikkeitä, tehtävä kaikkensa, jotta kriisinratkaisukollegiossa saadaan aikaan yhteinen päätös olennaisten esteiden osoittamisesta ja tarvittaessa unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ehdottamien toimenpiteiden ja viranomaisten vaatimien toimenpiteiden arvioinnista esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi, jolloin on otettava huomioon toimenpiteiden mahdollinen vaikutus kaikissa jäsenvaltioissa, joissa konserni toimii.
5. Yhteiseen päätökseen on päästävä neljän kuukauden kuluessa unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen mahdollisten huomautusten toimittamisesta. Jos unionissa emoyrityksenä toimiva yritys ei ole toimittanut huomautuksia, yhteiseen päätökseen on päästävä yhden kuukauden kuluessa 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun neljän kuukauden määräajan päättymisestä.

Edellä 17 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua tilanteesta johtuvia purkamismahdollisuuksien esteitä koskevaan yhteiseen päätökseen on päästävä kahden viikon kuluessa unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen toimitettua mahdolliset huomautuksensa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Yhteisen päätöksen on oltava perusteltu, ja se on esitettävä asiakirjassa, joka konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

EPV voi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisinratkaisuviranomaisia saamaan aikaan yhteisen päätöksen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 artiklan toisen kohdan c alakohdan mukaisesti.

6. Jollei yhteistä päätöstä tehdä 5 kohdassa tarkoitetun asiaankuuluvan määräajan kuluessa, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä konsernitasolla 17 artiklan 4 kohdan nojalla toteutettavista tarkoituksenmukaisista toimenpiteistä.

Päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, ja siinä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten näkemykset ja varaukset. Konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava päätös unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle.

Jos jokin kriisinratkaisuviranomainen on tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa saattanut tämän artiklan 9 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettua määräaikaa pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuna sovitteluaikana. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettu määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä, sovelletaan konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

- 6 a. Jollei yhteistä päätöstä tehdä tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetun asiaankuuluvan määräajan kuluessa, asiaankuuluvan, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä oma päätöksensä kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tasolla 17 artiklan 4 kohdan nojalla toteutettavista tarkoituksenmukaisista toimenpiteistä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, ja siinä on otettava huomioon muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen kriisinratkaisuviranomaisten ja konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen näkemykset ja varaukset. Asiaankuuluvan kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava päätös kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle.

Jos jokin kriisinratkaisuviranomainen on tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa saattanut tämän artiklan 9 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettua määräaika pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuna sovitteluajana. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettu määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä, sovelletaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

7. Jollei yhteistä päätöstä ole, tytäryritysten, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, kriisinratkaisuviranomaiset tekevät omat päätöksensä tarkoituksenmukaisista toimenpiteistä, jotka kunkin yksittäisen tytäryrityksen on toteutettava 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Päätöksen on oltava kaikilta osin perusteltu, ja siinä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten näkemykset ja varaukset. Päätös on toimitettava asiaankuuluvalla tytäryritykselle ja samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvalla kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaiselle ja, jos tämä on eri viranomainen, konsernitason kriisinratkaisuviranomaiselle.

Jos jokin kriisinratkaisuviranomainen on tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa saattanut tämän artiklan 9 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettua määräaikaa pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuna sovitteluajana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettu määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös. Jos EPV ei ole tehnyt päätöstä, sovelletaan tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä."

9) Korvataan 32 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) ottaen huomioon aika ja muut asiaankuuluvat olosuhteet ei voida kohtuudella olettaa, että laitoksen kaatuminen on estettävissä kohtuullisessa ajassa millään laitokseen kohdistuvilla yksityisen sektorin toimenpiteillä, mukaan lukien laitosten suojajärjestelmien toimenpiteet, tai valvontatoimella, mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet tai kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus tai muuntaminen 59 artiklan 2 kohdan mukaisesti;"

10) Lisätään artiklat seuraavasti:

"32 a artikla

Kriisinratkaisun edellytykset keskusyhteisölle ja keskusyhteisöön pysyvästi kuuluville luottolaitoksille

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat toteuttaa kriisinratkaisutoimen, joka koskee keskusyhteisöä ja kaikkia siihen pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jos tämä kriisinratkaisun kohteena oleva konserni kokonaisuutena täyttää 32 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

32 b artikla

Kriisinratkaisutoimien piiriin kuulumattomiin laitoksiin ja yhteisöihin sovellettavat maksukyvyttömyysmenettelyt

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö, jonka osalta kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että 32 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät mutta että kriisinratkaisutoimi ei olisi 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla yleisen edun mukainen, likvidoidaan asianmukaisesti sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti."

11) Korvataan 33 artiklan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

- "2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset toteuttavat kriisinratkaisutoimen, joka koskee 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettua yhteisöä, jos yhteisö täyttää 32 artiklan 1 kohdan edellytykset.
3. Jos monialan holdingyhtiön tytäryrityksenä toimivat laitokset ovat suoraan tai välillisesti välitason rahoitusholdingyhtiön omistuksessa, kriisinratkaisusuunnitelmassa on varmistettava, että kriisinratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi määritetään välitason rahoitusholdingyhtiö, ja jäsenvaltioiden on varmistettava, että konsernin kriisinratkaisuun tarkoitetut kriisinratkaisutoimet toteutetaan välitason rahoitusholdingyhtiön suhteen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset eivät toteuta konsernin kriisinratkaisuun tarkoitettuja kriisinratkaisutoimia monialan holdingyhtiön suhteen.
4. Jollei tämän artiklan 3 kohdan säännöksistä muuta johdu, kriisinratkaisuviranomaiset voivat huolimatta siitä, ettei 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö täytä 32 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, toteuttaa kriisinratkaisutoimen 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön suhteen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) yhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö;

- b) yksi tai useampi kyseisen yhteisön tytäryrityksistä, jotka ovat laitoksia mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, täyttää 32 artiklan 1 kohdan edellytykset;
- c) edellä b alakohdassa tarkoitettujen tytäryritysten varat ja velat ovat sellaiset, että kyseisten tytäryhtiöiden kaatuminen uhkaa koko kriisinratkaisun kohteena olevaa konsernia ja joko tällaisten laitoksena toimivien tytäryritysten tai koko asianomaisen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisu edellyttää yhteisöä koskevia kriisinratkaisutoimia."

12) Lisätään artikla seuraavasti:

"33 a artikla

Valtuudet keskeyttää tiettyjä velvoitteita

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan, joiden on vastattava asianmukaisessa ajassa, valtuudet keskeyttää laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön sellaiseen sopimukseen perustuvat maksu- tai toimitusvelvoitteet, jonka osapuoli tällainen laitos tai yhteisö on, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) on todettu 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa;

- b) ei ole välittömästi käytettävissä 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua yksityisen sektorin toimenpidettä, joka estäisi laitoksen tai yhteisön kaatumisen;
 - c) keskeytysvaltuuksien käyttäminen katsotaan välttämättömäksi, jotta estetään laitoksen tai yhteisön taloudellisen tilan heikkeneminen entisestään; ja
 - d) keskeyttämisvaltuuksien käyttäminen on välttämätöntä joko
 - i) 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn toteamisen tekemiseksi, tai
 - ii) asianmukaisten kriisinratkaisutoimien valitsemiseksi tai yhden tai useamman kriisinratkaisuvälineen tehokkaan käytön varmistamiseksi.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia ei sovelleta maksu- tai toimitusvelvoitteisiin, joiden edunsaajina ovat
- a) direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyt järjestelmät ja järjestelmien ylläpitäjät;
 - b) asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukaisesti unionissa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet ja EAMV:n kyseisen asetuksen 25 artiklan nojalla tunnustamat kolmansien maiden keskusvastapuolet;

c) keskuspankit.

Kriisinratkaisuviranomaisten on määritettävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien soveltamisala ottaen huomioon kunkin tapauksen olosuhteet. Kriisinratkaisuviranomaisten on erityisesti arvioitava huolellisesti, onko asianmukaista ulottaa keskeyttäminen direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 4 alakohdan määritelmän mukaisiin suojakelpoisiin talletuksiin, erityisesti luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten hallussa oleviin suojattuihin talletuksiin.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kun maksu- ja toimitusvelvoitteiden keskeyttämistä koskevia valtuuksia käytetään suojakelpoisiin talletuksiin nähden, kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että tallettajilla on pääsy asianmukaiseen päivittäiseen summaan talletuksistaan.
4. Edellä olevan 1 kohdan mukaisen keskeyttämisjakson on oltava mahdollisimman lyhyt eikä se saa ylittää vähimmäisaikaa, jonka kriisinratkaisuviranomainen katsoo välttämättömäksi 1 kohdan c ja d alakohdassa esitetyissä tarkoituksissa, eikä se saa missään tapauksessa olla pidempi kuin aika keskeyttämisilmoituksen julkistamisesta 8 kohdan mukaisesti keskiyöhön laitoksen tai yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen jäsenvaltiossa julkistamispäivää seuraavan pankkipäivän päättyessä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun keskeyttämisjakson päätyttyä keskeyttämisen vaikutukset lakkaavat.

5. Kriisinratkaisuviranomaisten on tämän artiklan 1 kohdan mukaisia valtuuksia käyttäessään otettava huomioon, miten näiden valtuuksien käyttäminen saattaa vaikuttaa rahoitusmarkkinoiden asianmukaiseen toimintaan, ja tarkasteltava voimassa olevia kansallisia sääntöjä sekä valvonta- ja tuomiovaltaa velkojen oikeuksien ja velkojen yhdenvertaisen kohtelun turvaamiseksi tavanomaisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä. Kriisinratkaisuviranomaisten on erityisesti otettava huomioon se, sovelletaanko laitokseen tai yhteisöön mahdollisesti kansallisia maksukyvyttömyysmenettelyjä 32 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen toteamisen tuloksena, ja toteutettava aiheellisiksi katsomansa järjestelyt riittävän koordinoinnin varmistamiseksi kansallisten hallinto- tai oikeusviranomaisten kanssa.
6. Jos sopimuksen mukaiset maksu- tai toimitusvelvoitteet keskeytetään 1 kohdan nojalla, kyseisen sopimuksen vastapuolten maksu- tai toimitusvelvoitteet on keskeytettävä samanpituisiksi ajaksi.
7. Maksu- tai toimitusvelvoite, joka olisi erääntynyt keskeyttämisjakson aikana, erääntyy välittömästi kyseisen jakson päätyttyä.
8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset ilmoittavat viipymättä laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettulle yhteisölle ja 83 artiklan 2 kohdan a–h alakohdassa tarkoitetuille viranomaisille siitä, että ne käyttävät tämän artiklan 1 kohdan mukaisia valtuuksia todettuaan 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, että laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, ja ennen kriisinratkaisupäätöksen tekemistä.

Kriisinratkaisuviranomaisen on 83 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tavoin julkaistava määräys tai instrumentti, jonka nojalla velvoitteet keskeytetään tämän artiklan mukaisesti, sekä keskeyttämisen ehdot ja kesto, tai varmistettava niiden julkaiseminen.

9. Tämän artiklan soveltaminen ei rajoita sellaisten, jäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädäntöön sisältyvien säännösten soveltamista, joilla myönnetään valtuudet tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten ja yhteisöjen maksu- tai toimitusvelvoitteiden keskeyttämiseen ennen 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista toteamista, että nämä laitokset tai yhteisöt ovat lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvat, tai sellaisten laitosten tai yhteisöjen maksu- tai toimitusvelvoitteiden keskeyttämiseen, jotka likvidoidaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, ja jotka ylittävät tässä artiklassa säädetyn soveltamisalan ja keston. Tällaisia valtuuksia käytetään noudattaen asiaankuuluvissa kansallisissa laeissa säädettyjä soveltamisalaa, kestoja ja edellytyksiä. Tässä artiklassa säädetyt edellytykset eivät vaikuta edellytyksiin, jotka liittyvät tällaisiin maksu- tai toimitusvelvoitteiden keskeyttämisvaltuuksiin.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kriisinratkaisuviranomainen käyttää laitokseen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön liittyviä maksu- tai toimitusvelvoitteiden keskeyttämisvaltuuksia tämän artiklan 1 kohdan nojalla, kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää myös kyseisen keskeytyksen ajan valtuuksia, joilla se
- a) rajoittaa yhtä pitkäksi ajaksi kyseisen laitoksen tai yhteisön vakuudellisia velkojia panemasta täytäntöön kyseisen laitoksen tai yhteisön mihin tahansa varoihin liittyviä vakuusoikeuksia, jolloin sovelletaan 70 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa; ja
 - b) keskeyttää yhtä pitkäksi ajaksi kyseisen laitoksen tai yhteisön kanssa tehdyn sopimuksen osapuolen purkamisoikeudet, jolloin sovelletaan 71 artiklan 2–8 kohtaa.
11. Siinä tapauksessa, että kriisinratkaisuviranomainen on todettuaan 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, että laitos tai yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, käyttänyt tämän artiklan 1 tai 10 kohdan mukaisia maksu- tai toimitusvelvoitteiden keskeyttämisvaltuuksia, ja jos sen jälkeen on toteutettu kyseiseen laitokseen tai yhteisöön liittyvä kriisinratkaisutoimi, kriisinratkaisuviranomainen ei saa käyttää 69 artiklan 1 kohdan, 70 artiklan 1 kohdan tai 71 artiklan 1 kohdan mukaisia valtuuksiaan kyseisen laitoksen tai yhteisön suhteen."

13) Muutetaan 36 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdassa ilmaisu 'pääomainstrumenttien' ilmaisulla 'pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 59 artiklan mukaisten';
- b) muutetaan 4 kohta seuraavasti:
 - i) korvataan ilmaisu 'pääomainstrumenttien' ilmaisulla 'pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 59 artiklan mukaisten';
 - ii) korvataan d alakohdassa ilmaisu 'hyväksyttävien velkojen' ilmaisulla 'alentamiskelpoisten velkojen';
- c) korvataan 5 ja 12 kohdassa ilmaisu 'pääomainstrumenttien' ilmaisulla 'pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 59 artiklan mukaisia' ja 13 kohdassa ilmaisu 'pääomainstrumenttien' ilmaisulla 'pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen 59 artiklan mukaisten'.

14) Muutetaan 37 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 2 kohdassa ilmaisu 'pääomainstrumenttien' ilmaisulla 'pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen';
- b) korvataan 10 kohdan a alakohdassa ilmaisu 'hyväksyttävien velkojen' ilmaisulla 'alentamiskelpoisten velkojen';

15) Muutetaan 44 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan f alakohta seuraavasti:

"f) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajina ovat direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät tai niiden osapuolet ja jotka aiheutuvat tällaiseen järjestelmään osallistumisesta tai joiden edunsaajina ovat asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan mukaisesti unionissa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet ja EAMV:n kyseisen asetuksen 25 artiklan nojalla tunnustamat kolmansien maiden keskusvastapuolet;"

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

"h) velat, joiden edunsaajina ovat laitokset tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetut yhteisöt, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin mutta eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, niiden maturiteeteista riippumatta, paitsi jos nämä velat ovat tavallisia vakuudettomia velkoja huonommassa asemassa asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jolla säännellään päivänä, jona tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, sovellettavia tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä; tapauksissa, joihin tätä poikkeusta sovelletaan, asianomaisen tytäryrityksen, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava, onko 45 f artiklan 2 kohdan mukaisten erien määrä riittävä ensisijaisen kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon tukemiseen.";

- iii) korvataan viidennessä alakohdassa ilmaisu 'velkakirjojen arvon alaskirjaukseen hyväksyttäviä velkoja' ilmaisulla 'alentamiskelpoisia velkoja';
- b) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Kriisinratkaisuviranomaisten on huolellisesti arvioitava, olisiko velat, joiden edunsaajina ovat laitokset tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetut yhteisöt, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin mutta eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ja joita ei ole rajattu alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisen ulkopuolelle tämän artiklan 2 kohdan h alakohdan nojalla, rajattava tai osittain rajattava soveltamisalan ulkopuolelle tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdan nojalla kriisinratkaisustrategian tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Jos kriisinratkaisuviranomainen päättää rajata tai osittain rajata alentamiskelpoisen velan tai alentamiskelpoisten velkojen luokan soveltamisalan ulkopuolelle tämän kohdan nojalla, muihin alentamiskelpoisiin velkoihin sovellettavaa alaskirjaus- tai muuntamistasoa voidaan korottaa kyseisten ulkopuolelle rajaamisten ottamiseksi huomioon edellyttäen, että muihin alentamiskelpoisiin velkoihin sovellettava alaskirjaus- ja muuntamistaso on 34 artiklan 1 kohdan g alakohdassa esitetyn periaatteen mukainen.";

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jos kriisintarkaisuviranomainen päättää rajata tai osittain rajata alentamiskelpoisen velan tai alentamiskelpoisten velkojen luokan soveltamisalan ulkopuolelle tämän artiklan nojalla ja tappioita, jotka olisivat langenneet näistä veloista, ei ole siirretty täysimääräisesti muille velkojille, kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyllä voidaan antaa kriisintarkaisun kohteena olevalle laitokselle rahoitusta, jotta se voi toteuttaa toisen tai molemmat seuraavista toimenpiteistä:

- a) kattaa tappiot, joita ei ole katettu alentamiskelpoisilla veloilla, ja palauttaa kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen varojen nettoarvo nolaksi 46 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- b) ostaa kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeita tai muita omistusunstrumentteja tai pääomainstrumentteja laitoksen pääomapohjan vahvistamiseksi 46 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.";

d) korvataan 5 kohdan a alakohdassa ilmaisu 'hyväksyttävien velkojen' ilmaisulla 'alentamiskelpoisten velkojen'.

16) Lisätään artikla seuraavasti:

"44 a artikla

Etuoikeudeltaan huonompien hyväksyttävien velkojen myynti yksityisasiakkaille

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisten hyväksyttävien velkojen, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 a artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 72 b artiklan 3–5 kohtaa, tarkoitetut vaatimukset, myyjä myy tällaisia velkoja direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 11 alakohdassa määritellylle yksityisasiakkaalle ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) myyjä on suorittanut soveltuvuustestin direktiivin 2014/65/EU 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - b) myyjä on a alakohdassa tarkoitetun testin perusteella varmistunut siitä, että tällaiset hyväksyttävät velat soveltuvat kyseiselle yksityisasiakkaalle;
 - c) myyjä dokumentoi direktiivin 2014/65/EU 25 artiklan 6 kohdan mukaisen soveltuvuuden.

Sen estämättä mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa säädettyjä edellytyksiä sovelletaan muiden instrumenttien, jotka luetaan omiksi varoiksi tai alentamiskelpoisiksi veloiksi, myyjiin.

2. Jos 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja kyseisen yksityisasiakkaan rahoitusvälinesalkun arvo on ostohetkellä enintään 500 000 euroa, myyjän on varmistettava yksityisasiakkaan 3 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella, että seuraavat kaksi edellytystä täyttyvät ostohetkellä:
 - a) yksityisasiakkaan 1 kohdassa tarkoitettuihin velkainstrumentteihin sijoittama kokonaismäärä ei ylitä kymmentä prosenttia kyseisen asiakkaan rahoitusvälinesalkun arvosta;
 - b) 1 kohdassa tarkoitettuun yhteen tai useampaan velkainstrumenttiin alun perin sijoitettujen varojen määrä on vähintään 10 000 euroa.
3. Yksityisasiakkaan on annettava myyjälle tarkat tiedot rahoitusvälinesalkustaan, mukaan lukien mahdolliset sijoitukset 1 kohdassa tarkoitettuihin velkoihin.
4. Edellä olevia 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa yksityisasiakkaan rahoitusvälinesalkkuun on sisällytettävä käteistalletukset ja rahoitusvälineet lukuun ottamatta mahdollisia vakuudeksi annettuja rahoitusvälineitä.

5. Tämän artiklan 1–4 kohdassa säädetyistä vaatimuksista poiketen jäsenvaltiot voivat asettaa 1 kohdassa tarkoitettujen velkojen vähimmäisnimellisarvoksi vähintään 50 000 euroa ottaen huomioon kyseisen jäsenvaltion markkinaolosuhteet ja -käytännöt sekä sen lainkäyttöalueen senhetkiset kuluttajansuojatoimenpiteet, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2014/65/EU 25 artiklan soveltamista.
6. Jos 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen, jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon ja joihin sovelletaan 45 e artiklassa tarkoitettua vaatimusta, kokonaisvarojen arvo on enintään 50 miljardia euroa, kyseinen jäsenvaltio voi tämän artiklan 1–5 kohdassa säädetyistä vaatimuksista poiketen soveltaa ainoastaan tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyä vaatimusta.
7. Jäsenvaltioiden ei edellytetä soveltavan tätä artiklaa 1 kohdassa tarkoitettuihin velkoihin, jotka on laskettu liikkeeseen ennen ... päivää ...kuuta ... [18 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulosta]."

17) Korvataan 45 artikla seuraavilla artikloilla:

"45 artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltaminen ja laskeminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitokset ja 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetut yhteisöt täyttävät jatkuvasti omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimukset tämän artiklan ja 45 a–45 i artiklan mukaisesti, jos näissä artikloissa sitä edellytetään.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus lasketaan tapauksen mukaan 45 c artiklan 3, 5 tai 7 kohdan mukaisesti omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määränä ja ilmaistaan prosenttiosuutena seuraavista:
 - a) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asianomaisen yhteisön kokonaisriskin määrä laskettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti; ja
 - b) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun asianomaisen yhteisön vastuiden kokonaismäärä laskettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklan mukaisesti.

45 a artikla

Vapautus omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta

1. Sen estämättä, mitä 45 artiklassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaisten on vapautettava katetuilla joukkovelkakirjalainoilla rahoitetut kiinnitysluottolaitokset, jotka kansallisen lainsäädännön nojalla eivät saa ottaa vastaan talletuksia, 45 artiklan 1 kohdassa säädetystä vaatimuksesta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) nämä laitokset likvidoidaan kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä tai muuntotyypisissä näitä laitoksia varten säädetyissä ja 38, 40 tai 42 artiklan mukaisesti täytäntöön pantavissa menettelyissä; ja
 - b) edellä a alakohdassa tarkoitetut menettelyt varmistavat, että näiden laitosten velkojat, mukaan lukien tapauksen mukaan katettujen joukkovelkakirjalainojen haltijat, kantavat tappioita siten, että kriisinratkaisutavoitteet täytetään.
2. Laitokset, jotka on vapautettu 45 artiklan 1 kohdassa vahvistetusta vaatimuksesta, eivät saa olla osa 45 e artiklan 1 kohdassa tarkoitettua konsolidointia.

45 b artikla

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen hyväksyttävät velat

1. Velat on sisällytettävä kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin ainoastaan, jos ne täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 seuraavissa artikloissa tarkoitetut edellytykset:
 - a) 72 a artikla;
 - b) 72 b artikla lukuun ottamatta 2 kohdan d alakohtaa; ja
 - c) 72 c artikla.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, silloin kun tässä direktiivissä viitataan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a tai 92 b artiklan vaatimukseen, kyseisiä artikloita sovellettaessa hyväksyttävät velat koostuvat kyseisen asetuksen 72 k artiklassa määritellyistä ja kyseisen asetuksen toisen osan I osaston 5 a luvun mukaisesti määritetyistä hyväksyttävistä veloista.

2. Velat, jotka aiheutuvat velkainstrumenteista, jotka sisältävät kytkettyjä johdannaisia, kuten strukturoidut velkakirjat, ja jotka täyttävät 1 kohdan ensimmäisen alakohdan edellytykset, lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklan 2 kohdan 1 alakohtaa, on sisällytettävä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ainoastaan, jos toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy:
- a) velkainstrumentista aiheutuvasta velasta on liikkeeseen laskettaessa tiedossa pääoma, joka on kiinteä tai kasvava ja johon kytketyn johdannaisen piirteet eivät vaikuta, ja velkainstrumentista, mukaan lukien kytketty johdannainen, aiheutuvan velan kokonaismäärä voidaan määrittää päivittäin suhteessa sellaisen samankaltaisen instrumentin, johon ei kohdistu luottoriskiä, aktiivisiin likvideihin kahdensuuntaisiin markkinoihin asetuksen (EU) N:o 575/2013 104 ja 105 artiklan mukaisesti; tai
 - b) velkainstrumentti sisältää sopimusehdon, jossa täsmennetään, että vaateen arvo liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyysmenettelyn ja kriisinratkaisun yhteydessä on kiinteä tai kasvava eikä se ylitä alun perin maksettua velan määrää.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin velkainstrumentteihin, mukaan lukien niiden kytkettyihin johdannaisiin, ei tule soveltaa nettoutussopimusta eikä tällaisten instrumenttien arvostamiseen tule soveltaa 49 artiklan 3 kohtaa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut velat on sisällytettävä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ainoastaan siltä osin, kuin velka vastaa kyseisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua pääomaa tai kyseisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua kiinteää tai kasvavaa määrää.

3. Jos velat on laskenut liikkeeseen sellainen unioniin sijoittautunut tytäryritys jollekin sen nykyiselle osakkeenomistajalle, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, ja kun tämä tytäryritys kuuluu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, kyseiset velat sisällytetään kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) velat on laskettu liikkeeseen 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti;
 - b) kyseisiin velkoihin liittyvien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttäminen 59 tai 62 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;
 - c) kyseisten velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on laskettu vähentämällä:
 - i) summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle liikkeeseen lasketut ja sen joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä ostamat velat sekä 45 f artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti liikkeeseen lasketut omat varat
 - ii) 45 f artiklan 1 kohdan mukaisesti vaaditusta määrästä.

4. Rajoittamatta 45 c artiklan 5 kohdan tai 45 d artiklan 1 kohdan a alakohdan vähimmäisvaatimuksen soveltamista kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa, on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla 45 e artiklassa tarkoitetun vaatimuksen osa, joka on yhtä kuin kahdeksan prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina. Kriisinratkaisuviranomainen voi sallia, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa, on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla taso, joka on vähemmän kuin kahdeksan prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, mutta enemmän kuin määrä, joka saadaan soveltamalla kaavaa $(1-(X1/X2)) \times 8$ prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, edellyttäen, että kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, kun kyseisen asetuksen 72 b artiklan 3 kohdan nojalla mahdollinen vähennys huomioon ottaen:

$X1 = 3,5$ prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä; ja

$X2 =$ summa, joka on 18 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen määrä.

Jos tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltaminen johtaa niiden kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 kohtaa, vaatimukseen, joka on suurempi kuin 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, kriisinratkaisuviranomaisen on asianomaisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta rajattava 45 e artiklassa tarkoitettu vaatimuksen osa, joka on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, määrään, joka on yhtä kuin 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos kriisinratkaisuviranomainen on arvioinut, että

- a) kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyn käyttöä ei pidetä kriisinratkaisusuunnitelmassa vaihtoehtona kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisemisessa, ja
- b) jos a alakohtaa ei sovelleta, 45 e artiklassa tarkoitettu vaatimus mahdollistaa sen, että kyseinen kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää tapauksen mukaan joko 44 artiklan 5 kohdassa tai 44 artiklan 8 kohdassa tarkoitettut vaatimukset.

Suorittaessaan toisessa alakohdassa tarkoitettua arviointia kriisinratkaisuviranomaisen on otettava myös huomioon asianomaisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liiketoimintamalliin kohdistuvan suhteettoman vaikutuksen riski.

Tämän kohdan toista alakohtaa ei sovelleta niihin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, joihin sovelletaan 45 c artiklan 6 kohtaa.

5. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, jotka eivät ole G-SII-laitoksia eivätkä kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa, kriisinratkaisuviranomainen voi päättää, että 45 e artiklassa tarkoitetun vaatimuksen osa, joka on enintään kahdeksan prosenttia yhteisön velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, tai 7 kohdassa tarkoitettua kaavaa soveltaen saatu määrä, sen mukaan kumpi on suurempi, on täytettävä omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla veloilla on maksukyvyttömyyttä koskevassa kansallisessa ensisijaisuusjärjestyksessä sama asema kuin tietyillä veloilla, jotka on rajattu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti;
 - b) on olemassa riski, että alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien suunniteltu soveltaminen muihin kuin etuoikeudeltaan huonompiin velkoihin, joita ei ole rajattu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti, aiheuttaa tällaisista veloista syntyvien saamisten velkojille suurempia tappioita kuin niille aiheutuisi tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa;
 - c) omien varojen ja muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, ettei b alakohdassa tarkoitetuille velkojille aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa.

Jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että velkaluokassa, johon kuuluu hyväksyttäviä velkoja, sellaisten velkojen määrä, jotka rajataan tai kohtuullisen todennäköisesti rajataan alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti, on yli kymmenen prosenttia kyseisen luokan kokonaismäärästä, kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua riskiä.

6. Sovellettaessa 4, 5 ja 7 kohtaa johdannaisvelat on luettava mukaan velkojen kokonaismäärään siten, että vastapuolen nettoutusoikeudet tunnustetaan täysimääräisesti.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omat varat, joita käytetään yhteenlasketun puskurivaatimuksen noudattamiseksi, on hyväksyttävä 4, 5 ja 7 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamiseen.

7. Kriisinratkaisuviranomainen voi tämän artiklan 4 kohdasta poiketen päättää, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan tämän direktiivin 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa, on täytettävä tämän direktiivin 45 e artiklassa tarkoitettu vaatimus omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla, siinä määrin kuin näiden omien varojen, instrumenttien ja velkojen, jotka johtuvat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön velvoitteesta noudattaa yhteenlaskettua puskurivaatimusta, asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja tämän direktiivin 45 c artiklan 5 kohdassa ja 45 e artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, kyseisten omien varojen, instrumenttien ja velkojen summa ei ylitä korkeampaa seuraavista:

- a) kahdeksan prosenttia yhteisön velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina; tai
- b) kaavan Ax^2+Bx^2+C soveltamisesta saatava määrä, kun A, B ja C ovat seuraavat:

A = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettusta vaatimuksesta tuloksena oleva määrä;

B = direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettusta vaatimuksesta tuloksena oleva määrä;

C = yhteenlasketusta puskurivaatimuksesta tuloksena oleva määrä.

8. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat käyttää tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa ja jotka täyttävät yhden tämän kohdan toisessa alakohdassa säädetyistä edellytyksistä, enintään 30 prosentille kaikista niistä kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen määrästä, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa ja joille kriisinratkaisuviranomainen määrittää 45 e artiklassa tarkoitetun vaatimuksen.

Kriisinratkaisuviranomaiset tarkastelevat edellytyksiä seuraavasti:

- a) edeltävässä purkamismahdollisuuksien arvioinnissa on havaittu purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä ja joko
 - i) korjaavia toimia ei ole toteutettu 17 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisen jälkeen kriisinratkaisuviranomaisen asettamassa aikataulussa, tai
 - ii) havaittuihin olennaisiin esteisiin ei voida puuttua käyttämällä 17 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ja tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettu valtuuksien käyttäminen poistaisi osittain tai kokonaan purkamismahdollisuuksien olennaisista esteistä aiheutuvan kielteisen vaikutuksen;

- b) kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteutettavuus ja uskottavuus on rajallinen, kun otetaan huomioon yhteisön koko, sen sidokset, sen toiminnan luonne, laajuus, riski ja monitahoisuus, sen oikeudellinen muoto ja sen osakkeenomistusrakenne; tai
- c) direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetusta vaatimuksesta ilmenee se seikka, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, joka on G-SII-laitos tai johon sovelletaan tämän direktiivin 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa, kuuluu riskien osalta ylimmän 20 prosentin joukkoon laitoksista, joille kriisinratkaisuviranomainen määrittää tämän direktiivin 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen prosenttilukujen soveltamiseksi kriisinratkaisuviranomaisen on pyöristettävä laskelman tulos lähimpään kokonaislukuun.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun prosenttiosuuden tasolle, joka on korkeampi kuin 30 prosenttia, ottaen huomioon kansallisen pankkialansa erityispiirteet, mukaan lukien erityisesti sellaisten kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen määrän, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 45 c artiklan 5 tai 6 kohtaa ja joille kriisinratkaisuviranomainen määrittää 45 e artiklassa tarkoitetun vaatimuksen.

9. Kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä toimivaltaista viranomaista kuultuaan 5 tai 7 kohdassa tarkoitetut päätökset.

Kyseisiä päätöksiä tehdessään kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon myös

- a) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen instrumenttien ja etuoikeusasemaltaan huonompien hyväksyttävien instrumenttien markkinoiden syvyys, tällaisten instrumenttien hinnoittelu, jos niitä on olemassa, ja se aika, joka on tarpeen sellaisten transaktioiden toteuttamiseksi, joita tarvitaan päätöksen noudattamiseksi;
- b) sellaisten hyväksyttävien velkojen instrumenttien määrä, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähemmän kuin vuosi alkaen siitä päivästä, jona päätös määrällisistä muutoksista tämän artiklan 5 ja 7 kohdassa tarkoitettuihin vaatimuksiin tehdään;
- c) sellaisten instrumenttien saatavuus ja määrä, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohdan edellytystä;

- d) se, onko niiden velkojen määrä, jotka on rajattu alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 44 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti ja joilla on tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä sama tai huonompi asema kuin ensisijaisuusjärjestyksessä korkeimmilla hyväksyttävillä veloilla, merkittävä verrattuna kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin. Jos soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen määrä ei ylitä viittä prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä, ulkopuolelle rajattua määrää ei ole syytä pitää merkittävänä. Kyseisen kynnyksen ylittyessä kriisinratkaisuviranomaisten on arvioitava soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen merkittävyyttä;
- e) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili sekä sen vakaus ja sen kyky edistää taloutta; ja
- f) mahdollisten rakenneuudistuskustannusten vaikutus kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen.

45 c artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittäminen

1. Kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan määritettävä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus seuraavien kriteerien perusteella:
 - a) tarve varmistaa, että kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisi voidaan ratkaista soveltamalla kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kriisinratkaisuvälineitä, tarvittaessa myös velan arvon alentamista, siten, että kriisinratkaisutavoitteet täytetään;

- b) tarve varmistaa, että kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä ja sen tytäryrityksillä, jotka ovat laitoksia tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on tarvittaessa riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja sen varmistamiseksi, että jos niihin sovellettaisiin velan arvon alentamista tai alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia, tappiot voitaisiin kattaa ja asiaankuuluvien yhteisöjen kokonaispääomaosuuden ja tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusasteen osalta voitaisiin palata tasolle, jolla ne kykenisivät edelleen täyttämään toimiluvalla asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten niille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla;
- c) tarve varmistaa, että jos kriisinratkaisusuunnitelmassa ennakoidaan mahdollisuutta jättää hyväksyttävien velkojen tiettyjä luokkia tämän direktiivin 44 artiklan 3 kohdan mukaisen velan arvon alentamisen ulkopuolelle tai siirtää ne vastaanottajalle täysimääräisesti osittaisella siirrolla, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä on riittävästi omia varoja ja muita hyväksyttäviä velkoja tappioiden kattamiseksi ja kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kokonaispääomaosuuden ja tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusasteen palauttamiseksi tasolle, jolla se kykenisi edelleen täyttämään toimiluvalla asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten sille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla;
- d) yhteisön koko, liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili;

- e) se, missä määrin yhteisön kaatuminen haittaisi rahoitusvakautta, mukaan lukien jos häiriöt leviäisivät muihin laitoksiin tai yhteisöihin sen vuoksi, että yhteisöllä on sidonnaisuuksia kyseisiin muihin laitoksiin tai yhteisöihin tai muuhun rahoitusjärjestelmään.
2. Jos kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että kriisinratkaisutoimia on toteutettava tai että asiaankuuluviin pääomainstrumentteihin ja hyväksyttäviin velkoihin kohdistuvia alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia on 59 artiklan mukaisesti käytettävä, 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun asianmukaisen kriisinratkaisuskenaarion mukaisesti 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen on vastattava määrää, joka on riittävä sen varmistamiseksi, että
- a) tappiot, joita yhteisölle odotetaan aiheutuvan, katetaan täysimääräisesti, jäljempänä 'tappioiden kattaminen';
 - b) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ja sen tytäryritysten, jotka ovat laitoksia tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, pääomapohja vahvistetaan tasolle, joka on tarpeen, jotta ne kykenevät edelleen täyttämään toimiluvalla asetetut ehdot ja jatkamaan toimintoja, joita varten niille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU, direktiivin 2014/65/EU tai muun vastaavan säädöksen nojalla, tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole pidempi kuin yksi vuosi, jäljempänä 'pääomapohjan vahvistaminen'.

Jos kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että yhteisö on likvidoitava tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai muissa vastaavissa kansallisissa menettelyissä, kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava, onko perusteltua rajoittaa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus kyseisen yhteisön osalta niin, että se ei ylitä määrää, joka on riittävä kattamaan tappiot ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

Kriisinratkaisuviranomaisen arvioinnissa on erityisesti arvioitava toisessa alakohdassa tarkoitettua rajoitusta sen suhteen, mikä on sen mahdollinen vaikutus rahoitusvakauteen ja rahoitusjärjestelmää koskevien häiriöiden leviämisen riskiin.

3. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määrän on oltava seuraava:
 - a) laskettaessa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 45 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:
 - i) kriisinratkaisussa katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettuja, kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevia vaatimuksia kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla; ja

- ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että kriisinratkaisun jälkeinen kriisinratkaisun kohteena ollut konserni voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun kokonaispääomaosuutta koskevan vaatimuksensa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetun vaatimuksensa kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteuttamisen jälkeen; ja
- b) laskettaessa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:
 - i) kriisinratkaisussa katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla; ja
 - ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että kriisinratkaisun jälkeinen kriisinratkaisun kohteena oleva konserni voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteuttamisen jälkeen.

Sovellettaessa 45 artiklan 2 kohdan a alakohtaa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä kokonaisriskin määrällä.

Sovellettaessa 45 artiklan 2 kohdan b alakohtaa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti laskettu määrä vastuiden kokonaismäärällä.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä yksittäistä vaatimusta määrittäessään kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon 37 artiklan 10 kohdassa sekä 44 artiklan 5 ja 8 kohdassa tarkoitettut vaatimukset.

Edellisissä alakohdissa tarkoitettuja pääomapohjan vahvistamista koskevia määriä määrittäessään kriisinratkaisuviranomaisen on:

- a) käytettävä asiaankuuluvan kokonaisriskin määrän tai vastuiden kokonaismäärän tuoreimpia ilmoitettuja arvoja, joita on tarkistettu kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetyistä kriisinratkaisutoimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella, ja
- b) toimivaltaista viranomaista kuultuaan tarkistettava direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua nykyistä vaatimusta vastaava määrä alas- tai ylöspäin määrittääkseen vaatimuksen, jota kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön sovelletaan ensisijaisen kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon jälkeen.

Kriisinratkaisuviranomaisen on voitava korottaa ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa säädettyä vaatimusta asianmukaisella tarvittavalla määrällä sen varmistamiseksi, että yhteisö pystyy säilyttämään kriisinratkaisun jälkeen markkinoiden riittävän luottamuksen tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pidempi.

Tämän kohdan kuudetta alakohtaa sovellettaessa kyseisessä alakohdassa tarkoitettu määrä vahvistetaan samalle tasolle kuin kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen jälkeen sovellettava yhteenlaskettu puskurivaatimus, vähennettynä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla määrällä.

Tämän kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitettua määrää on tarkistettava alaspäin, jos kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa olevan mahdollista ja uskottavaa, että pienempi määrä riittäisi säilyttämään markkinoiden luottamuksen ja varmistamaan, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä saataviin rahoitusosuuksiin 44 artiklan 5 ja 8 kohdan ja 101 artiklan 2 kohdan mukaisesti kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon jälkeen. Kyseistä määrää on tarkistettava ylöspäin, jos kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa, että korkeampi määrä on tarpeen markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä saataviin rahoitusosuuksiin 44 artiklan 5 ja 8 kohdan sekä 101 artiklan 2 kohdan mukaisesti tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pidempi.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään menetelmät, joita kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä, kun ne arvioivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevaa direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimusta ja yhteenlaskettua puskurivaatimusta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla, jos kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin ei sovelleta mainitun direktiivin nojalla kyseisiä vaatimuksia.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuusi kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. Niiden kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, joihin ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklaa ja jotka kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jonka kokonaisvarat ovat yli 100 miljardia euroa, tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vaatimustason on oltava vähintään:

- a) 13,5 prosenttia, kun se lasketaan 45 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti; ja
- b) 5 prosenttia, kun se lasketaan 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä 45 b artiklassa säädetään, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu vaatimustaso, joka on yhtä kuin 13,5 prosenttia, kun se lasketaan 45 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja yhtä kuin 5 prosenttia, kun se lasketaan 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä instrumenteilla tai tämän direktiivin 45 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla veloilla.

6. Kriisinratkaisuviranomainen voi toimivaltaista viranomaista kuultuaan päättää soveltaa tämän artiklan 5 kohdassa säädettyjä vaatimuksia kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, johon ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklaa ja joka kuuluu kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jonka kokonaisvarat ovat alle 100 miljardia euroa, ja jonka kriisinratkaisuviranomainen on arvioinut aiheuttavan kohtuullisen todennäköisesti järjestelmäriskin kaatuessaan.

Kriisinratkaisuviranomaisen on tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöstä tehdessään otettava huomioon

- a) talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista;
- b) missä määrin hyväksyttävien velkojen pääsy pääomamarkkinoille on rajoittunut;

- c) missä määrin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö turvautuu ydinpääomaan (CET1) 45 e artiklassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi.

Jos päätöstä ei tehdä tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, se ei vaikuta mahdollisiin 45 b artiklan 5 kohdan nojalla tehtyihin päätöksiin.

- 7. Sellaisten yhteisöjen osalta, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määrän on oltava seuraava:

- a) laskettaessa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 45 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:
 - i) yhteisön katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia; ja
 - ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että yhteisö voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun kokonaispääomaosuutta koskevan vaatimuksensa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetun vaatimuksensa sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty tämän direktiivin 59 artiklan mukaisesti tai kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu; ja

- b) laskettaessa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, seuraavien summa:
- i) katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua yhteisön vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta; ja
 - ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että yhteisö voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksensa sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty tämän direktiivin 59 artiklan mukaisesti tai kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu.

Sovellettaessa 45 artiklan 2 kohdan a alakohtaa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä kokonaisriskin määrällä.

Sovellettaessa 45 artiklan 2 kohdan b alakohtaa 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttilukuna, joka saadaan jakamalla tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti laskettu määrä vastuiden kokonaismäärällä.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä yksittäistä vaatimusta määrittäessään kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon 37 artiklan 10 kohdassa sekä 44 artiklan 5 ja 8 kohdassa tarkoitettut vaatimukset.

Edellisissä alakohdissa tarkoitettuja pääomapohjan vahvistamista koskevia määriä määrittäessään kriisinratkaisuviranomaisen on:

- a) käytettävä asiaankuuluvan kokonaisriskin määrän tai vastuiden kokonaismäärän tuoreimpia ilmoitettuja arvoja, joita on tarkistettu kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetyistä toimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella, ja
- b) toimivaltaista viranomaista kuultuaan tarkistettava alas- tai ylöspäin direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua nykyistä vaatimusta vastaava määrä määrittääkseen vaatimuksen, jota asianomaiseen yhteisöön sovelletaan sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty tämän direktiivin 59 artiklan mukaisesti tai kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu.

Kriisinratkaisuviranomaisen on voitava korottaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua vaatimusta asianmukaisella tarvittavalla määrällä sen varmistamiseksi, että sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty 59 artiklan mukaisesti, yhteisö pystyy säilyttämään markkinoiden riittävän luottamuksen tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pitempi.

Tämän kohdan kuudetta alakohtaa sovellettaessa kyseisessä alakohdassa tarkoitettu määrä vahvistetaan samalle tasolle kuin tämän direktiivin 59 artiklassa tarkoitettun valtuuksien käyttämisen tai kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamisen jälkeen sovellettava yhteenlaskettu puskurivaatimus, vähennettynä direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla määrällä.

Tämän kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitettua määrää on tarkistettava alaspäin, jos kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa olevan mahdollista ja uskottavaa, että pienempi määrä riittäisi säilyttämään markkinoiden luottamuksen ja varmistamaan, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä saataviin rahoitusosuuksiin 44 artiklan 5 ja 8 kohdan sekä 101 artiklan 2 kohdan mukaisesti 59 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käytön tai kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamisen jälkeen. Kyseistä määrää on tarkistettava ylöspäin, jos kriisinratkaisuviranomainen toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa, että korkeampi määrä on tarpeen markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettu yhteisö pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä saataviin rahoitusosuuksiin 44 artiklan 5 ja 8 kohdan sekä 101 artiklan 2 kohdan mukaisesti tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pidempi.

8. Jos kriisinhallintaviranomainen arvioi, että hyväksyttävien velkojen tietyt luokat kohtuullisen todennäköisesti jätetään kokonaan tai osittain 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti velan arvon alentamisen ulkopuolelle tai ne saatetaan siirtää vastaanottajalle täysimääräisesti osittaisella siirrolla, 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on täytettävä omilla varoilla tai muilla hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät
- a) kattamaan 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrän;
 - b) varmistamaan, että 2 kohdassa tarkoitettujen edellytykset täyttyvät.
9. Kriisinhallintaviranomaisen päätöksen, jolla otetaan käyttöön omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus tämän artiklan mukaisesti, on sisällettävä perustelut, mukaan lukien tämän artiklan 2–8 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden kattava arviointi, ja kriisinhallintaviranomaisen on tarkasteltava sitä uudelleen ilman aiheutonta viivytystä direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimuksen tason mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.
10. Tämän artiklan 3 ja 7 kohtaa sovellettaessa pääomavaatimuksia on tulkittava siten kuin toimivaltainen viranomainen soveltaa siirtymäsäännöksiä, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kymmenennen osan I osaston 1, 2 ja 4 luvussa ja kansallisen lainsäädännön säännöksissä, joissa käytetään kyseisessä asetuksessa toimivaltaisille viranomaisille annettuja vaihtoehtoja.

45 d artikla

*Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittäminen
G-SII-laitosten kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille ja EU:n ulkopuolisten
G-SII-laitosten unionissa sijaitseville olennaisille tytäryrityksille*

1. Edellä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sellaista kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä, joka on G-SII-laitos tai osa G-SII-laitosta, koskeva vaatimus muodostuu seuraavista:
 - a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 494 artiklassa tarkoitettut vaatimukset; ja
 - b) kaikki omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimukset, jotka kriisinratkaisuviranomainen on määrittänyt erityisesti kyseiseen yhteisöön liittyen tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.
2. Edellä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee EU:n ulkopuolisen G-SII-laitoksen unionissa sijaitsevaa olennaista tytäryritystä, muodostuu seuraavista:
 - a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 b ja 494 artiklassa tarkoitettut vaatimukset; ja
 - b) kaikki omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimukset, jotka kriisinratkaisuviranomaisen on määrittänyt erityisesti kyseiseen olennaiseen tytäryhtiöön liittyen tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jotka on täytettävä 45 f artiklan ja 89 artiklan 2 kohdan edellytykset täyttävillä omilla varoilla ja veloilla.

3. Kriisinratkaisuviranomaisen on otettava käyttöön 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimus ainoastaan
 - a) siinä tapauksessa, että tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tai 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vaatimus ei riitä täyttämään 45 c artiklassa vahvistettuja edellytyksiä; ja
 - b) siinä määrin, että varmistetaan 45 c artiklassa vahvistettujen edellytysten täyttyminen.
4. Siinä tapauksessa, että 45 h artiklan 2 kohtaa sovellettaessa kriisinratkaisun kohteena on useampi kuin yksi samaan G-SII-laitokseen kuuluva G-SII-yhteisö, asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten on laskettava 3 kohdassa tarkoitettu määrä
 - a) kullekin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle;
 - b) unionissa toimivalle emoyhteisölle ikään kuin se olisi kyseisen G-SII-laitoksen ainoa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.
5. Kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen, jolla otetaan käyttöön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimus tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan tai tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, on sisällettävä perustelut, mukaan lukien tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden kattava arviointi, ja kriisinratkaisuviranomaisen on tarkasteltava sitä uudelleen ilman aiheetonta viivytystä direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetun, kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin tai EU:n ulkopuolisen G-SII-laitoksen unionissa sijaitsevaan olennaiseen tytäryritykseen sovellettavan vaatimuksen tason mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.

45 e artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltaminen kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin

1. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on noudatettava 45 b–45 d artiklan vaatimuksia konsolidoinnin perusteella kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tasolla.
2. Kriisinratkaisuviranomainen määrittää 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen, joka koskee kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla, 45 h artiklan mukaisesti 45 b–45 d artiklassa vahvistettujen vaatimusten perusteella sekä sen perusteella, onko konsernin kolmannessa maassa toimivat tytäryritykset purettava erikseen kriisinratkaisusuunnitelman nojalla.
3. Asiaankuuluva kriisinratkaisuviranomainen päättää 2 artiklan 1 kohdan 83 b alakohdan b alakohdan mukaisesti määriteltujen kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta yhteisvastuumekanismin ominaispiirteiden ja ensisijaisen kriisinratkaisustrategian perusteella, mitä kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvia yhteisöjä vaaditaan noudattamaan 45 c artiklan 3 ja 5 kohtaa ja 45 d artiklan 1 kohtaa sen varmistamiseksi, että koko kriisinratkaisun kohteena oleva konserni noudattaa tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa, ja kuinka tällaisten yhteisöjen on tehtävä se kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti.

45 f artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen soveltaminen yhteisöihin, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä

1. Laitosten, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai kolmannen maan yhteisön tytäryrityksiä mutta jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on noudatettava 45 c artiklassa säädettyjä vaatimuksia yksittäisenä laitoksena.

Kriisinratkaisuviranomainen voi toimivaltaista viranomaista kuultuaan päättää soveltaa tässä artiklassa säädettyä vaatimusta 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön, joka on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritys mutta joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, unionissa emoyrityksenä toimivien yritysten, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä mutta jotka ovat kolmansien maiden yhteisöjen tytäryrityksiä, on noudatettava 45 c ja 45 d artiklassa säädettyjä vaatimuksia konsolidoinnin perusteella.

Edellä olevan 2 artiklan 1 kohdan 83 b alakohdan b alakohdan mukaisesti määriteltyjen kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvien luottolaitosten, mutta jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ja keskusyhteisön, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sekä kaikkien kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, joihin ei sovelleta 45 e artiklan 3 kohdan mukaista vaatimusta, on noudatettava 45 c artiklan 7 kohtaa yksittäisenä laitoksena.

Edellä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee tässä kohdassa tarkoitettua yhteisöä, on määritettävä tapauksen mukaan 45 h ja 89 artiklan mukaisesti ja 45 c artiklassa säädettyjen vaatimusten perusteella.

2. Edellä 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä, on täytettävä yhdellä tai useammalla seuraavista:

a) velat,

- i) jotka on laskettu liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja jotka ovat sen ostamia joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä, jotka ostivat velat tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvalta yhteisöltä, tai jotka on laskettu liikkeeseen muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvalle nykyiselle osakkeenomistajalle ja jotka ovat tämän ostamia, niin kauan kuin alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttö 59–62 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;
- ii) jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut hyväksyttävyysskriteerit, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k, l ja m alakohtaa ja 3–5 kohtaa;
- iii) jotka tulevat tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä sellaisten velkojen jälkeen, jotka eivät täytä i alakohdassa tarkoitettua edellytystä ja joita ei voida hyväksyä omien varojen vaatimukseen;

- iv) joihin sovelletaan 59–62 artiklan mukaisesti alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia tavalla, joka on johdonmukainen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisustrategian kanssa etenkin siten, että se ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;
- v) joiden omistusoikeuden hankintaa ei ole rahoittanut suoraan eikä välillisesti tämän artiklan soveltamisalaan kuuluva yhteisö;
- vi) joita koskevissa säännöksissä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että tämän artiklan soveltamisalaan kuuluva yhteisö tapauksen mukaan toteuttaisi velkojen osto-option, lunastuksen, takaisinoston tai varhaisen takaisinmaksun muuten kuin kyseisen yhteisön maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä, eikä kyseinen yhteisö ilmaise tätä muulla tavoin;
- vii) joita koskevissa säännöksissä ei anneta haltijalle oikeutta nopeuttaa tulevaa suunniteltua koron tai pääoman maksua muuten kuin tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan yhteisön maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä;
- viii) joihin tapauksen mukaan liittyvien koron- tai osingonmaksujen määrää ei muuteta tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan yhteisön tai sen emoyrityksen luottokelpoisuuden perusteella;

- b) omat varat seuraavasti:
 - i) ydinpääoma (CET1) ja
 - ii) muut omat varat, jotka
 - on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia; tai
 - on laskettu liikkeeseen muille kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia, niin kauan kuin alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö 59–62 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä.
- 3. Sellaisen tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomainen, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, voi luopua tämän artiklan soveltamisesta kyseiseen tytäryritykseen, jos
 - a) sekä tytäryritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
 - b) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää 45 e artiklassa tarkoitetun vaatimuksen;

- c) ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä, jonka vuoksi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei voisi siirtää tytäryritykselle, josta on tehty 59 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, omia varoja tai velkojen takaisinmaksua, varsinkin jos kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia;
 - d) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö pystyy osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että tytäryrityksiä johdetaan vakaasti, ja on toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella esittänyt ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai että tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä;
 - e) tytäryritys kuuluu kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin;
 - f) kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä.
4. Sellaisen tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomainen, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, voi myös luopua tämän artiklan soveltamisesta kyseiseen tytäryritykseen, jos
- a) sekä tytäryritys että sen emoyritys ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;

- b) emoyritys täyttää konsolidoinnin perusteella 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen kyseisessä jäsenvaltiossa;
- c) ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä, jonka vuoksi emoyritys ei voisi nopeasti siirtää tytäryritykselle, josta on tehty 59 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, omia varoja tai suorittaa velkojen takaisinmaksua, varsinkin jos emoyritykseen kohdistuu kriisinratkaisutoimi tai 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtuuksien käyttö;
- d) emoyritys pystyy osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että tytäryrityksiä johdetaan vakaasti, ja on toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella esittänyt ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai että tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä;
- e) tytäryritys kuuluu emoyrityksen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin;
- f) emoyrityksellä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä.

5. Jos 3 kohdan a ja b alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomainen voi sallia, että 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus täytetään kokonaan tai osittain kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) takaus annetaan vähintään sitä vaatimusta vastaavalle määrälle, jonka se korvaa;
 - b) takaus lankeaa maksettavaksi, jos tytäryritys ei pysty maksamaan velkojaan tai muita vastuitaan eräpäivänä tai tytäryrityksen osalta on tehty 59 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, sen mukaan, kumpi on aiempi;
 - c) vähintään 50 prosentille takauksen määrästä on vakuutena direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritelty rahoitusvakuusjärjestely;
 - d) takauksen kattava vakuus täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 197 artiklan vaatimukset, ja se on sopivan varovaisten aliarvostusten jälkeen riittävä kattamaan c alakohdassa tarkoitettua vakuutena olevaa määrää;
 - e) takauksen kattava vakuus on kiinnittämätön eikä sitä varsinkaan käytetä muiden takausten vakuutena;
 - f) vakuudella on efektiivinen maturiteetti, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja maturiteettiedellytykset; ja

- g) vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä asianomaiselle tytäryritykselle ei ole olemassa oikeudellisia, sääntelyyn liittyviä tai operatiivisia esteitä myöskään silloin, kun kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

Ensimmäisen alakohdan g alakohdan soveltamiseksi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on toimitettava puolueeton, kirjallinen ja perusteltu oikeudellinen lausunto tai osoitettava muulla tyydyttävällä tavalla, että vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä asianomaiselle tytäryritykselle ei ole olemassa oikeudellisia, sääntelyyn liittyviä tai operatiivisia esteitä.

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään menetelmät, joiden tarkoituksena on välttää se, että tämän artiklan tarkoituksia varten hyväksytyt instrumentit, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osittain tai kokonaan välillisesti merkitsemiä, haittaisivat kriisinratkaisustrategian sujuvaa täytäntöönpanoa. Tällaisten menetelmien on erityisesti varmistettava tappioiden asianmukainen siirtäminen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja pääoman asianmukainen siirtäminen kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä yhteisöille, jotka kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin mutta eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ja tarjottava mekanismi, jolla vältetään tämän artiklan tarkoituksia varten hyväksytyjen hyväksyttävien instrumenttien kaksinkertainen laskenta. Tällaisten menetelmien on muodostuttava vähentämisjärjestelystä tai yhtä lailla kattavasta lähestymistavasta ja niillä on varmistettava yhteisöille, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, tulos, joka vastaa kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön saamaa tulosta sen kokonaan suoraan merkitsemistä tämän artiklan tarkoituksia varten hyväksytyistä hyväksyttävistä instrumenteista.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuusi kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

45 g artikla

Keskusyhteisöä ja keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia koskeva vapautus

Kriisinratkaisuviranomainen voi luopua kokonaan tai osittain 45 f artiklan soveltamisesta keskusyhteisöön tai keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvaan luottolaitokseen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) luottolaitos ja keskusyhteisö ovat saman toimivaltaisen viranomaisen valvomia, ne ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
- b) keskusyhteisön ja siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai keskusyhteisö takaa siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten sitoumukset kokonaan;

- c) keskusyhteisön ja kaikkien siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta, vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena näiden laitosten konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;
- d) keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia koskevan vapautuksen osalta keskusyhteisön johdolla on valtuudet antaa ohjeistusta siihen pysyvästi kuuluvien laitosten johdolle;
- e) asiaankuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva konserni täyttää 45 e artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen; ja
- f) keskusyhteisön ja siihen pysyvästi kuuluvien luottolaitosten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa olennaista käytännöllistä tai oikeudellista estettä.

45 h artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittämistä koskeva menettely

1. Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen – jos eri kuin ensin mainittu – ja kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin 45 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen soveltamisalaan yksittäisinä laitoksina kuuluvista tytäryrityksistä vastaavien kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä kaikkensa yhteisen päätöksen aikaan saamiseksi seuraavista:
 - a) vaatimuksen määrä, jota sovelletaan kuhunkin kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla; ja

- b) vaatimuksen määrä, jota sovelletaan yksittäisellä tasolla kuhunkin kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvaan yhteisöön, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Yhteisellä päätöksellä on varmistettava 45 e ja 45 f artiklan noudattaminen ja sen on oltava kaikilta osin perusteltu ja se on toimitettava seuraavasti:

- a) asianomaiselta kriisinratkaisuviranomaiselta kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle;
- b) kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, kriisinratkaisuviranomaisilta näille yhteisöille;
- c) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaiselta konsernin unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle, jos kyseinen unionissa emoyrityksenä toimiva yritys ei itse ole samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Tämän artiklan mukaisesti tehdyssä yhteisessä päätöksessä voidaan säätää, että jos se on johdonmukaista kriisinratkaisustrategian kanssa ja jos kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei ole ostanut suoraan tai välillisesti riittävästi 45 f artiklan 2 kohdan mukaisia instrumentteja, tytäryritys täyttää osittain 45 c artiklan 7 kohdassa tarkoitettut vaatimukset 45 f artiklan 2 kohdan mukaisesti instrumenteilla, jotka on laskettu liikkeeseen yhteisöille, jotka eivät kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, ja jotka ovat niiden ostamia.

2. Jos kriisinratkaisun kohteena on useampi kuin yksi samaan G-SII-laitokseen kuuluva G-SII-yhteisö, 1 kohdassa tarkoitettut kriisinratkaisuviranomaiset keskustelevat keskenään, ja jos se on tarpeen ja G-SII-laitoksen kriisinratkaisustrategian mukaista, sopivat asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 e artiklan soveltamisesta ja mahdollisista mukautuksista, joilla voidaan minimoida tai poistaa ero 45 d artiklan 4 kohdan a alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 artiklassa tarkoitettujen, yksittäisiä kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevien määrien summan ja 45 d artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 artiklassa tarkoitettujen määrien summan välillä.

Tällainen mukautus voidaan tehdä seuraavin edellytyksin:

- a) mukautusta voidaan soveltaa asianomaisten jäsenvaltioiden välisiin eroihin kokonaisriskin määriä koskevissa laskelmissa mukauttamalla vaatimuksen tasoa;
- b) mukautusta ei saa soveltaa kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien välisistä vastuista johtuvien erojen poistamiseen.

Tämän direktiivin 45 d artiklan 4 kohdan a alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 artiklassa tarkoitettujen, yksittäisiä kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevien määrien summa ei saa olla pienempi kuin tämän direktiivin 45 d artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 12 artiklassa tarkoitettujen määrien summa.

3. Jollei tällaista yhteistä päätöstä saada aikaan neljän kuukauden kuluessa, päätös on tehtävä 4–6 kohdan mukaisesti.
4. Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty neljän kuukauden kuluessa, koska kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin 45 e artiklassa tarkoitettua konsolidoidusta vaatimuksesta ollaan eri mieltä, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä kyseistä vaatimusta koskeva päätös otettuaan asianmukaisesti huomioon seuraavat:
 - a) asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten tekemä arviointi kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvista yhteisöistä, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä;
 - b) konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen mielipide, jos se on eri kuin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen mielipide.

Jos jokin asianomaisista kriisinratkaisuviranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti mahdollisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti.

EPV:n päätöksessä on otettava huomioon ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta.

Neljän kuukauden määräaika pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuna sovitteluajana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa.

Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Jos EPV ei tee päätöstä yhden kuukauden kuluessa siitä, kun asia saatettiin sen käsiteltäväksi, sovelletaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen päätöstä.

5. Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty neljän kuukauden kuluessa, koska kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvaan yhteisöön yksittäisellä tasolla sovellettavan 45 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen tasosta ollaan eri mieltä, kyseisen yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen on tehtävä päätös, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:
 - a) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen kirjallisesti ilmaisemat näkemykset ja varaukset on otettu asianmukaisesti huomioon, ja
 - b) kun konsernitason kriisinratkaisuviranomainen on eri kuin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomainen, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen kirjallisesti ilmaisemat näkemykset ja varaukset on otettu asianmukaisesti huomioon.

Jos kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomainen tai konsernitason kriisinratkaisuviranomainen on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, yksittäisistä tytäryrityksistä vastuussa olevien kriisinratkaisuviranomaisten on lykättävä omaa päätöstään, odotettava EPV:n mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti mahdollisesti tekemää päätöstä ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. EPV:n päätöksessä on otettava huomioon ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta.

Neljän kuukauden määräaika pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuna sovitteluajana. EPV:n on tehtävä päätöksensä yhden kuukauden kuluessa.

Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomainen tai konsernitason kriisinratkaisuviranomainen ei saa saattaa asiaa EPV:n käsiteltäväksi sitovaa sovittelua varten, jos tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaisen vahvistama taso

- a) on kahden prosentin rajoissa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketuista 45 e artiklassa tarkoitetun vaatimuksen mukaisista riskipainotetuista varoista; ja

b) noudattaa 45 c artiklan 7 kohtaa.

Jos EPV ei tee päätöstä yhden kuukauden kuluessa siitä, kun asia saatettiin sen käsiteltäväksi, sovelletaan tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten päätöksiä.

Yhteistä päätöstä ja yhteisen päätöksen puuttuessa tehtyjä päätöksiä on tarkistettava ja tarpeen mukaan päivitettävä säännöllisesti.

6. Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty neljän kuukauden kuluessa, koska kriisinratkaisun kohteena olevaa konsernia koskevan konsolidoidun vaatimuksen tasosta ja sen vaatimuksen tasosta, jota sovelletaan kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin yhteisöihin yksittäisellä tasolla, ollaan eri mieltä, sovelletaan seuraavaa:

a) päätös sen vaatimuksen tasosta, jota sovelletaan kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tytäryrityksiin yksittäisellä tasolla, on tehtävä 5 kohdan mukaisesti;

b) päätös kriisinratkaisun kohteena olevaa konsernia koskevasta konsolidoidusta vaatimuksesta on tehtävä 4 kohdan mukaisesti.

7. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitetut kriisinratkaisuviranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemät päätökset sitovat asianomaisia kriisinratkaisuviranomaisia.

Yhteistä päätöstä ja yhteisen päätöksen puuttuessa tehtyjä päätöksiä on tarkistettava ja tarpeen mukaan päivitettävä säännöllisesti.

8. Kriisinratkaisuviranomaisten on koordinoitusti toimivaltaisten viranomaisten kanssa vaadittava ja tarkistettava, että yhteisöt täyttävät 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen, ja tehtävä tämän artiklan mukaiset päätökset samanaikaisesti kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen ja päivittämisen kanssa.

45 i artikla

Valvontaan liittyvä raportointi ja vaatimuksen julkistaminen

1. Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen, joihin sovelletaan 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta, on raportoitava toimivaltaisille viranomaisilleen ja kriisinratkaisuviranomaisilleen seuraavista seikoista:
- a) sellaisten omien varojen määrät, jotka täyttävät tarvittaessa tämän direktiivin 45 f artiklan 2 kohdan b alakohdan edellytykset, ja hyväksyttävien velkojen määrät ja nämä määrät ilmaistuna tämän direktiivin 45 artiklan 2 kohdan mukaisesti sen jälkeen, kun niihin on tehty asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 e–72 j artiklan mukaiset sovellettavat mahdolliset vähennykset;
 - b) muiden alentamiskelpoisten velkojen määrät;
 - c) edellä a ja b alakohdassa tarkoitettujen erien osalta
 - i) niiden koostumus, mukaan lukien niiden maturiteettiprofiili;

- ii) niiden ensisijaisuusjärjestys tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä; ja
- iii) se, sovelletaanko niihin kolmannen maan lainsäädäntöä, ja jos sovelletaan, minkä kolmannen maan lainsäädännöstä on kyse, ja sisältävätkö ne tämän direktiivin 55 artiklan 1 kohdassa ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 52 artiklan 1 kohdan p ja q alakohdassa ja 63 artiklan n ja o alakohdassa tarkoitetut sopimusehdot.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua velvollisuutta raportoida muiden alentamiskelpoisten velkojen määrät ei sovelleta yhteisöihin, joilla on kyseisten tietojen ilmoittamispäivänä hallussaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti laskettujen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrät, jotka ovat vähintään 150 prosenttia 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta vaatimuksesta.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on ilmoitettava

- a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot vähintään puolivuositain ja
- b) 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut tiedot vähintään vuosittain.

Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on kuitenkin ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetut tiedot useammin toimivaltaisen viranomaisen tai kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on julkistettava seuraavat tiedot vähintään vuosittain:
- a) sellaisten omien varojen määrät, jotka täyttävät tarvittaessa 45 f artiklan 2 kohdan b alakohdan edellytykset, ja hyväksyttävien velkojen määrät;
 - b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen erien koostumus, mukaan lukien niiden maturiteettiprofiili ja ensisijaisuusjärjestys tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä;
 - c) 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettu sovellettava vaatimus ilmaistuna 45 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
4. Tämän artiklan 1 ja 3 kohtaa ei sovelleta yhteisöihin, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että yhteisö likvidoidaan tavanomaisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä.
5. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään yhdenmukaiset raportointimallit, mallien käyttöä koskevat ohjeet ja menetelmät, raportointitiheys ja -ajankohdat, määritelmät sekä tietotekniset ratkaisut 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua valvontaan liittyvää raportointia varten.

Tällaisissa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa on määritettävä vakio muotoinen tapa antaa tietoja 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen erien ensisijaisuusjärjestyksestä, jota sovelletaan kunkin jäsenvaltion kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä.

Sellaisten laitosten tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 92 b artiklaa, tällaiset luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi on tarvittaessa yhdenmukaistettava niiden teknisten täytäntöönpanostandardien kanssa, jotka on hyväksytty kyseisen asetuksen 430 artiklan mukaisesti.

EPV toimittaa nämä tekniset täytäntöönpanostandardit komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

6. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa täsmennetään yhtenäiset julkistamismuodot, julkistamistiheys ja asiaan liittyvät ohjeet ja joiden mukaisesti 3 kohdan nojalla vaaditut julkistamiset on tehtävä.

Tällaisilla yhtenäisillä julkistamismuodoilla on välitettävä riittävän kattavat ja vertailukelpoiset tiedot, jotta voidaan arvioida 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen riskiprofiileja ja sitä, kuinka hyvin yhteisöt noudattavat 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettua sovellettavaa vaatimusta. Julkistettavien tietojen on oltava tarvittaessa taulukkomuodossa.

Sellaisten laitosten tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 92 b artiklaa, tällaiset luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi on tarvittaessa yhdenmukaistettava niiden teknisten täytäntöönpanostandardien kanssa, jotka on hyväksytty kyseisen asetuksen 434 a artiklan mukaisesti.

EPV toimittaa nämä tekniset täytäntöönpanostandardit komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

7. Jos on toteutettu kriisinratkaisutoimia tai käytetty 59 artiklassa tarkoitettuja velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia, 3 kohdassa tarkoitettuja julkistamisvaatimuksia on sovellettava siitä päivästä lähtien, joka on 45 m artiklassa tarkoitettu määräaika 45 e tai 45 f artiklan vaatimusten noudattamiselle.

45 j artikla

Raportointi EPV:lle

1. Kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava EPV:lle omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus, joka niiden lainkäyttöalueella on vahvistettu kullekin yhteisölle 45 e tai 45 f artiklan mukaisesti.

2. EPV laatii koordinoitusti toimivaltaisten viranomaisten kanssa luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritellään yhdenmukaiset raportointimallit, mallien käyttöä koskevat ohjeet ja menetelmät, raportointitiheys ja -ajankohdat, määritelmät sekä tietotekniset ratkaisut, joita käytetään kriisinratkaisuviranomaisten tietojen tunnistamisessa ja toimittamisessa EPV:lle 1 kohdan soveltamiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

45 k artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen rikkominen

1. Asianomaisten viranomaisten on puututtava kaikkiin 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitetun omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen rikkomisiin ainakin yhdellä seuraavista keinoista:
 - a) valtuudet puuttua purkamismahdollisuuksien esteisiin tai poistaa ne 17 ja 18 artiklan mukaisesti;
 - b) 16 a artiklassa tarkoitetut valtuudet;

- c) direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitettut toimenpiteet;
- d) varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet 27 artiklan mukaisesti;
- e) hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet 110 ja 111 artiklan mukaisesti.

Asianomaiset viranomaiset voivat myös soveltuvin osin arvioida 32, 32 a tai 33 artiklan mukaisesti sitä, onko laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettu yhteisö lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti.

- 2. Kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan, kun ne käyttävät 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksiaan.

45 l artikla

Kertomukset

- 1. EPV toimittaa vuosittain yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten kanssa komissiolle kertomuksen, jossa arvioidaan ainakin seuraavia:
 - a) miten 45 e tai 45 f artiklan mukaisesti asetettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus on pantu täytäntöön kansallisella tasolla ja erityisesti onko jäsenvaltioiden välillä ollut eroja toisiinsa verrattavissa oleville yhteisöille asetetuissa tasoissa;

- b) miten kriisiratkaisuviranomaiset ovat käyttäneet 45 b artiklan 4, 5 ja 7 kohdassa tarkoitettuja valtuuksiaan ja onko jäsenvaltioiden välillä ollut eroja näiden valtuuksien käytössä;
 - c) laitosten ja yhteisöjen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen yhteenlaskettu määrä ja koostumus, kyseisellä ajanjaksolla liikkeeseen laskettujen instrumenttien määrät ja sovellettavien vaatimusten täyttämiseen tarvittavat lisämäärät.
2. Edellä 1 kohdassa säädetyn vuotuisen kertomuksen lisäksi EPV toimittaa komissiolle joka kolmas vuosi kertomuksen, jossa arvioidaan seuraavia:
- a) omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen ja kyseisen vähimmäisvaatimuksen mahdollisesti ehdotettujen yhdenmukaistettujen tasojen vaikutukset seuraaviin:
 - i) rahoitusmarkkinat yleensä, ja erityisesti vakuudettomien velkojen ja johdannaisten markkinat;
 - ii) laitosten liiketoimintamallit ja taseiden rakenteet, erityisesti laitosten rahoitusprofiili ja rahoitusstrategia, ja konsernien oikeudellinen ja toiminnallinen rakenne;
 - iii) laitosten kannattavuus, erityisesti niiden rahoituskustannukset;

- iv) vastuiden siirtäminen yhteisöihin, joihin vakavaraisuusvalvontaa ei sovelleta;
- v) rahoitusalan innovointi;
- vi) sellaisten omien varojen instrumenttien ja etuoikeusasemaltaan huonompien hyväksyttävien instrumenttien yleisyys ja niiden luonne ja markkinoitavuus;
- vii) laitosten tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen riskinottokäyttäytyminen;
- viii) laitosten tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa yhteisöjen omaisuuden kiinnitysten taso;
- ix) laitosten tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen toteuttamat toimet vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi ja erityisesti se, missä määrin vähimmäisvaatimus on täytetty velkaantumisen purkamisen, pitkäaikaisten velkojen liikkeeseen laskemisen ja pääoman hankinnan keinoin; ja
- x) luottolaitosten antolainauksen taso, erityisesti antolainaus mikroyrityksille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille, paikallisviranomaisille, aluehallinnoille, julkisyhteisöille ja julkisoikeudellisille laitoksille sekä ulkomaankaupan rahoitukseen, virallisiin vientiluottovakuutusjärjestelmiin kuuluva luototus mukaan lukien;

- b) vähimmäisvaatimusten ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 sekä direktiivissä 2013/36/EU säädettyjen omia varoja koskevien vaatimusten, vähimmäisvakavaraisuusasteen ja maksuvalmiusvaatimusten vuorovaikutus;
 - c) laitosten tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen kyky hankkia itsenäisesti pääomaa tai rahoitusta markkinoilta mahdollisesti ehdotettujen yhdenmukaistettujen vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kertomus on toimitettava komissiolle viimeistään kertomuksen kattaman viimeisen vuoden jälkeen tulevan kalenterivuoden 30 päivänä syyskuuta. Ensimmäinen kertomus on toimitettava komissiolle viimeistään tämän direktiivin soveltamispäivää seuraavan vuoden 30 päivänä syyskuuta.
- Edellä 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen on katettava kolme kalenterivuotta, ja se on toimitettava komissiolle viimeistään kertomuksen kattaman viimeisen vuoden jälkeen tulevan kalenterivuoden 31 päivänä joulukuuta. Ensimmäinen kertomus on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022.

45 m artikla

Siirtymäjärjestelyt ja kriisinratkaisun jälkeiset järjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 45 artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaisten on määritettävä laitoksille tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetuille yhteisöille asianmukaiset siirtymäkaudet tapauksen mukaan 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvien vaatimusten noudattamiseksi. Määräaika, jolloin laitosten ja yhteisöjen on noudatettava 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia on 1 päivä tammikuuta 2024.

Kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä tapauksen mukaan 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvia vaatimuksia varten välitavoitetasot, joita laitosten tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on noudatettava 1 päivänä tammikuuta 2022. Välitavoitetasoilla on pääsääntöisesti varmistettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lineaarinen eteneminen kohti vaatimuksen täyttämistä.

Kriisinratkaisuviranomainen voi asettaa siirtymäkauden, joka päättyy 1 päivän tammikuuta 2024 jälkeen, kun se on asianmukaisesti perusteltua ja tarkoituksenmukaista 7 kohdassa tarkoitettujen kriteerien perusteella ja ottaen huomioon seuraavat seikat:

- a) yhteisön taloudellisen tilanteen kehittyminen;

- b) todennäköisyys, että yhteisö pystyy kohtuullisessa ajassa varmistamaan 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamisen; ja
 - c) se, pystyykö yhteisö korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b ja 72 c artiklassa ja tämän direktiivin 45 b artiklassa tai 45 f artiklan 2 kohdassa säädettyjä hyväksyttävyyss- tai maturiteettikriteereitä, ja jos ei pysty, onko tämä kyvyttömyys luonteeltaan epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa.
2. Määräaika, jolloin kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 45 c artiklan 5 tai 6 kohdassa tarkoitettu vaatimusten vähimmäistaso on 1 päivä tammikuuta 2022.
3. Edellä 45 c artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten vähimmäistasoja ei sovelleta kahden vuoden ajan siitä päivästä, jona
- a) kriisinratkaisuviranomainen sovelsi velan arvon alentamista; tai
 - b) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö otti käyttöön 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen yksityisen sektorin toimenpiteen, jolla pääomainstrumentit ja muut velat on alaskirjattu tai muunnettu ydinpääoman instrumenteiksi (CET1) tai jona velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty 59 artiklan mukaisesti kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta, millä on pyritty vahvistamaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjaa kriisinratkaisuvälineitä käyttämättä.

4. Edellä 45 b artiklan 4 ja 7 kohdassa sekä tapauksen mukaan 45 c artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia ei sovelleta kolmen vuoden ajan siitä päivästä, jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai se konserni, johon kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluu, on yksilöity GSII-laitokseksi tai jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö joutui 45 c artiklan 5 tai 6 kohdassa tarkoitettuun tilanteeseen.
5. Poiketen siitä, mitä 45 artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuviranomaisten on määritettävä asianmukainen siirtymäkausi tapauksen mukaan 45 e tai 45 f artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tai 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamiseksi laitoksille tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetuille yhteisöille, joihin on sovellettu kriisinratkaisuvälineitä tai 59 artiklassa tarkoitettuja velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.
6. Kriisinratkaisuviranomaisten on 1–5 kohdan soveltamiseksi ilmoitettava laitokselle tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettulle yhteisölle siirtymäkauden ajan sovellettava suunniteltu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus kullekin 12 kuukauden jaksolle, jotta helpotetaan sen tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn asteittaista vahvistamista. Siirtymäkauden päättyessä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen on oltava tapauksen mukaan sama kuin 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan, 45 c artiklan 5 tai 6 kohdan, 45 e artiklan tai 45 f artiklan nojalla määritetty määrä.

7. Kriisinratkaisuviranomaisten on siirtymäkausia määrittäessään otettava huomioon
- a) talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista;
 - b) hyväksyttävien velkojen pääsy pääomamarkkinoille;
 - c) turvautuminen ydinpääomaan (CET1) 45 e artiklassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi.
8. Jollei 1 kohdan soveltamisesta muuta johdu, kriisinratkaisuviranomaisten on voitava tämän jälkeen tarkistaa joko siirtymäkauden pituutta tai suunniteltuja omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevia vähimmäisvaatimuksia, jotka on ilmoitettu 6 kohdan nojalla."
- 18) Korvataan 46 artiklassa ilmaisu 'hyväksyttävien velkojen' ilmaisulla 'alentamiskelpoisten velkojen' ja ilmaisu 'hyväksyttäviä velkoja' ilmaisulla 'alentamiskelpoisia velkoja'.
- 19) Korvataan 47 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa ilmaisu 'hyväksyttävät velat' ilmaisulla 'alentamiskelpoiset velat'.

20) Muutetaan 48 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan e alakohta seuraavasti:

"e) jos ja vain jos tämän kohdan a–d alakohdan mukaisesti tehty osakkeiden tai muiden omistusinstrumenttien, kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja alentamiskelpoisten velkojen kokonaisvähennys on vähemmän kuin 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä, viranomaiset vähentävät tarvittavalla määrällä 44 artiklan nojalla jäljellä olevien alentamiskelpoisten velkojen, mukaan lukien 108 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen velkainstrumenttien, pääomaa tai niiden maksamatta olevaa määrää tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavan saamisten ensisijaisuusjärjestyksen mukaisesti, mukaan lukien 108 artiklassa säädetty talletusten ensisijaisuus, yhdessä tämän kohdan a–d alakohdassa tarkoitetun alaskirjauksen kanssa, jotta tulokseksi saadaan 47 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen määrien yhteismäärä.";

b) korvataan 2 kohdassa ilmaisu 'hyväksyttävät velat' eri taivutusmuodoissaan ilmaisulla 'alentamiskelpoiset velat' asianmukaisissa taivutusmuodoissaan;

c) lisätään kohta seuraavasti:

"7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta omien varojen eristä johtuvat saatavat ovat niiden tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevässä kansallisessa lainsäädännössä ensisijaisuusjärjestyksessä huonommalla sijalla kuin saatavat, jotka eivät johdu omien varojen eristä.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa siltä osin kuin instrumentti hyväksytään vain osittain omien varojen eriin, koko instrumenttia on kohdeltava omien varojen eristä johtuvana saatavana, ja sen on oltava ensisijaisuusjärjestyksessä huonommalla sijalla kuin saatavat, jotka eivät johdu omien varojen eristä."

21) Korvataan 55 artikla seuraavasti:

"55 artikla

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen tunnustaminen sopimuksissa

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava laitoksia ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä ottamaan käyttöön sopimusehto, jolla velkoja tai velkasopimuksen tai -instrumentin osapuoli tunnustaa, että kyseiseen velkaan voidaan soveltaa alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia, sekä sitoutuu hyväksymään pääoman tai maksamatta olevan määrän mahdollisen vähentämisen, muuntamisen tai mitätöimisen sen seurauksena, että kriisinratkaisuviranomainen käyttää kyseisiä valtuuksia, sillä edellytyksellä, että velka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) velkaa ei 44 artiklan 2 kohdan nojalla ole rajattu soveltamisalan ulkopuolelle;

- b) velka ei ole 108 artiklan a alakohdassa tarkoitettu talletus;
- c) velkaan sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä;
- d) velka on laskettu liikkeeseen tai otettu sen päivän jälkeen, jona jäsenvaltio soveltaa tämän osan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä.

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat päättää, että tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaista velvollisuutta ei sovelleta laitoksiin tai yhteisöihin, joiden osalta 45 artiklan 1 kohdan mukainen vaatimus vastaa 45 c artiklan 2 kohdan a alakohdassa määriteltyä tappionkattamismäärää, edellyttäen, että velkoja, jotka täyttävät ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut vaatimukset ja jotka eivät sisällä kyseisen alakohdan mukaista sopimusehtoa, ei oteta huomioon kyseistä vaatimusta laskettaessa.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen määrittää, että jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen voi käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin velkoihin tai instrumentteihin alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kolmannen maan lainsäädännön tai kyseisen kolmannen maan kanssa tehdyn sitovan sopimuksen perusteella.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö toteaa, että 1 kohdan mukaisesti edellytettyä ehtoa on oikeudellisesti tai muutoin mahdotonta sisällyttää asiaankuuluvaa velkaa koskeviin sopimusehtoihin, tällainen laitos tai yhteisö ilmoittaa tästä toteamuksesta, mukaan lukien velkojen luokat ja toteamuksen perustelut, kriisinratkaisuviranomaiselle. Laitoksen tai yhteisön on toimitettava kriisinratkaisuviranomaiselle kaikki tiedot, joita tämä pyytää kohtuullisen ajan kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta arvioidakseen tällaisen ilmoituksen vaikutuksen kyseisen laitoksen tai yhteisön purkamismahdollisuuksiin.

Jos tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ilmoitus annetaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että velvollisuus sisällyttää sopimusehtoihin 1 kohdan mukaisesti edellytetty ehto keskeytetään automaattisesti siitä hetkestä, kun kriisinratkaisuviranomainen vastaanottaa ilmoituksen.

Jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa, että 1 kohdan mukaisesti edellytettyä ehtoa ei ole oikeudellisesti tai muutoin mahdotonta sisällyttää sopimusehtoihin, kun otetaan huomioon tarve varmistaa laitoksen tai yhteisön purkamismahdollisuudet, sen on vaadittava tällaisen sopimusehdon sisällyttämistä kohtuullisen ajan kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua ilmoituksesta. Kriisinratkaisuviranomainen voi lisäksi vaatia laitosta tai yhteisöä muuttamaan käytäntöjään, jotka koskevat poikkeuksen soveltamista velan arvon alentamisen tunnustamiseen sopimuksissa.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut velat eivät saa sisältää ensisijaisen lisäpääoman instrumentteja, toissijaisen pääoman instrumentteja eivätkä 2 artiklan 1 kohdan 48 alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja velkainstrumentteja, jos kyseiset instrumentit ovat vakuudettomia velkoja. Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen velkojen on lisäksi oltava etuoikeudeltaan parempia kuin 108 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa ja 108 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut velat.

Jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa arvioidessaan laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön purkamismahdollisuuksia 15 ja 16 artiklan mukaisesti tai milloin tahansa muulloin, että velkaluokassa, johon kuuluu hyväksyttäviä velkoja, sellaisten velkojen määrä, joihin tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ei sisälly 1 kohdassa tarkoitettua sopimusehtoa, yhdessä sellaisten velkojen määrän, jotka on rajattu 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti velan arvon alentamisen soveltamisen ulkopuolelle tai jotka todennäköisesti rajataan niiden käytön ulkopuolelle 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on yli kymmenen prosenttia kyseisestä luokasta, sen on välittömästi arvioitava tämän seikan vaikutus kyseisen laitoksen tai yhteisön purkamismahdollisuuksiin, mukaan luettuna purkamismahdollisuuksiin kohdistuva vaikutus, joka aiheutuu 73 artiklassa säädettyjen velkoihin kohdistuvien suojatoimien rikkomisen riskistä, kun hyväksyttäviin velkoihin sovelletaan velkojen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia.

Jos kriisinratkaisuviranomainen toteaa tämän kohdan viidennessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella, että velat, joihin ensimmäisen alakohdan mukaisesti ei sisälly 1 kohdassa tarkoitettua sopimusehtoa, luovat olennaisen purkamismahdollisuuksien esteen, sen on käytettävä 17 artiklassa säädettyjä valtuuksia siinä määrin kuin se on tarpeen kyseisen purkamismahdollisuuksien esteen poistamiseksi.

Velkoja, joiden osalta laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö ei sisällytä sopimusehtoihin tämän artiklan 1 kohdassa edellytettyä ehtoa tai joiden osalta tätä edellytystä ei sovelleta tämän kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen laskemisessa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset voivat vaatia laitoksia ja 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä toimittamaan viranomaisille oikeudellisen lausunnon tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sopimusehdon oikeudellisesta täytäntöönpanokelpoisuudesta ja vaikuttavuudesta.
4. Jos laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö ei sisällytä tämän artiklan 1 kohdassa edellytettyä ehtoa sopimusehtoihin, joita asiaankuuluvaan velkaan sovelletaan, se ei estä kriisinratkaisuviranomaista käyttämästä alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia kyseiseen velkaan.

5. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään tarkemmin niiden velkojen luettelo, joihin 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle rajaamista sovelletaan, sekä kyseisessä kohdassa edellytetyn sopimusehdon sisältö laitosten erilaiset liiketoimintamallit huomioon ottaen.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään tarkemmin
- a) edellytykset, joiden perusteella laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettun yhteisön olisi oikeudellisesti tai muutoin mahdotonta sisällyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimusehto tiettyjen velkaluokkien osalta;
 - b) edellytykset, joiden nojalla kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia 2 kohdan kolmannen alakohdan nojalla sopimusehdon sisällyttämistä;
 - c) kohtuullinen aika, jonka kuluessa kriisinratkaisuviranomainen voi vaatia 2 kohdan kolmannen alakohdan nojalla sopimusehdon sisällyttämistä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [yksi vuosi tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. Kriisinratkaisuviranomaisen on tarpeelliseksi katsoessaan eriteltävä velkaluokat, joiden osalta laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö voi päättää, että on oikeudellisesti tai muutoin mahdotonta sisällyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimusehto niiden edellytysten perusteella, jotka täsmennetään tarkemmin 6 kohdan soveltamisen tuloksena.
8. EPV laatii luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään kriisinratkaisuviranomaisille 2 kohtaa sovellettaessa toimitettavien ilmoitusten yhtenäinen muoto ja mallit.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti."

22) Korvataan IV osaston V luvun otsikko seuraavasti:

"Pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus tai muuntaminen"

23) Muutetaan 59 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

"Kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjausta tai muuntamista koskeva vaatimus";

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia voidaan käyttää joko

a) erillään kriisinratkaisutoimesta; tai

b) yhdessä kriisinratkaisutoimen kanssa, jos 32, 32 a tai 33 artiklassa säädetyt kriisinratkaisuedellytykset täyttyvät.

Jos kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on ostanut kyseeseen tulevat pääomainstrumentit ja hyväksyttävät velat välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä, kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytettävä samalla, kun samoja valtuuksia käytetään asianomaisen yhteisön emoyrityksen tasolla tai muiden sellaisten emoyritysten tasolla, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, niin että tappiot siirretään tosiasiallisesti kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle, joka vahvistaa asianomaisen yhteisön pääomapohjaa.

Sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty erillään kriisinratkaisutoimesta, on tehtävä 74 artiklassa tarkoitettu arvostus ja sovellettava 75 artiklaa.";

c) lisätään kohdat seuraavasti:

"1 a. Hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia voidaan käyttää erillään kriisinratkaisutoimesta ainoastaan sellaisten hyväksyttävien velkojen osalta, jotka täyttävät tämän direktiivin 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut edellytykset, lukuun ottamatta velkojen jäljellä olevaa maturiteettia koskevaa edellytystä sellaisena kuin siitä säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 c artiklan 1 kohdassa.

Kun näitä valtuuksia käytetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että alaskirjaus tai muuntaminen tapahtuu 34 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetun periaatteen mukaisesti.

- 1 b. Jos kriisinratkaisutoimia kohdistuu kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi ja kriisinratkaisusuunnitelmasta poiketen yhteisöön, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena, tällaisen yhteisön tasolla 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti alennettu, alaskirjattu tai muunnettu määrä on otettava huomioon asianomaiseen yhteisöön sovellettavien, 37 artiklan 10 kohdassa ja 44 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tai 44 artiklan 8 kohdan a alakohdassa säädettyjen kynnysarvojen laskemisessa.";
- d) korvataan 2 kohdassa ilmaisu "pääomainstrumentit" ilmaisulla "pääomainstrumentit ja 1 a kohdassa tarkoitetut hyväksyttävät velat";
- e) korvataan 3 kohdan johdanto-osan kappale sekä a ja b kohdat seuraavasti:
- "3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kriisinratkaisuviranomaiset käyttävät alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia 60 artiklan mukaisesti ja viipymättä laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitetun yhteisön liikkeeseen laskemiin kyseeseen tuleviin pääomainstrumentteihin ja 1 a kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin velkoihin, jos kyseessä on yksi tai useampi seuraavista tapauksista:
- a) 32, 32 a tai 33 artiklassa säädettyjen edellytysten on todettu täyttyneen ennen kuin mitään kriisinratkaisutoimea on toteutettu; tai

- b) asiaankuuluva viranomainen toteaa, että jollei kyseeseen tuleviin pääomainstrumentteihin ja 1 a kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin velkoihin käytetä kyseisiä valtuuksia, laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö ei ole enää elinkelpoinen;"
- f) korvataan 4 ja 10 kohdassa ilmaisu "pääomainstrumenttien" ilmaisulla "pääomainstrumenttien tai 1 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen" ja ilmaisu "pääomainstrumentteihin" ilmaisulla "pääomainstrumentteihin tai 1 a kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin velkoihin".

24) Muutetaan 60 artikla seuraavasti:

- a) korvataan otsikko seuraavasti:

"Kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjausta tai muuntamista koskevat säännökset";

- b) lisätään 1 kohtaan d alakohta seuraavasti:

"d) 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen pääoma kirjataan alas tai muunnetaan ydinpääoman instrumenteiksi (CET1) tai toteutetaan kumpikin toimenpide siinä määrin kuin on tarpeen 31 artiklassa asetettujen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi tai enintään kyseeseen tulevien hyväksyttävien velkojen kapasiteettia vastaavasti sen mukaan, kumpi on alhaisempi."

c) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jos kyseeseen tulevan pääomainstrumentin tai 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetun hyväksyttävän velan pääoma kirjataan alas,

- a) kyseisen pääoman vähennyksen on oltava pysyvä, jollei 46 artiklan 3 kohdan korvausmekanismin mukaisesta mahdollisesta uudelleenarvostuksesta muuta johdu;
- b) kyseeseen tulevan pääomainstrumentin tai 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetun hyväksyttävän velan haltijalle ei jää velkoja kyseisen instrumentin alaskirjatun määrän nojalla tai sen yhteydessä lukuun ottamatta mahdollisia jo kertyneitä velkoja sekä mahdollista vahingonkorvausvastuuta, johon alaskirjausta koskevien valtuuksien käytön lainmukaisuuden riittävyyden muutos voi johtaa;
- c) kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien tai 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettujen velkojen haltijoille ei makseta korvausta muuten kuin tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.";

d) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

"Kriisinratkaisuviranomaiset voivat kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen muuntamiseksi tämän artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan nojalla velvoittaa laitokset ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettut yhteisöt laskemaan liikkeeseen ydinpääoman instrumentteja (CET1) kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja tällaisten hyväksyttävien velkojen haltijoille. Kyseeseen tulevat pääomainstrumentit ja tällaiset velat voidaan muuntaa vain, jos seuraavat ehdot täyttyvät:";

ii) korvataan d alakohdassa ilmaisu "kutakin kyseeseen tulevaa pääomainstrumenttia" ilmaisulla "kutakin kyseeseen tulevaa pääomainstrumenttia tai kutakin 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettua hyväksyttävää velkaa".

25) Lisätään 61 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jos kyseeseen tulevat pääomainstrumentit tai tämän direktiivin 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettut hyväksyttävät velat hyväksytään tämän direktiivin 45 f artiklan 1 kohdassa tarkoitettun vaatimuksen täyttämiseksi, tämän direktiivin 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun toteamuksen tekemisestä vastaava viranomainen on sen jäsenvaltion asiaankuuluva viranomainen, jossa laitos tai tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö on saanut toimiluvan direktiivin 2013/36/EU III osaston mukaisesti."

26) Muutetaan 62 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen 59 artiklan 3 kohdan b, c, d tai e alakohdassa tarkoitetun toteamuksen tekemistä tytäryrityksestä, joka laskee liikkeeseen kyseeseen tulevat pääomainstrumentit tai 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetut hyväksyttävät velat 45 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi laitos- tai yhteisökohtaisella perusteella, tai kyseeseen tulevat pääomainstrumentit, jotka hyväksytään omia varoja koskevien vaatimusten täyttämiseksi laitos- tai yhteisökohtaisella perusteella tai konsolidoinnin perusteella, asiaankuuluva viranomainen noudattaa seuraavia vaatimuksia:

- a) harkitessaan, onko tehtävä 59 artiklan 3 kohdan b, c, d tai e alakohdassa tarkoitettu toteamus, sen on asianomaisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan ilmoitettava asiasta 24 tunnin kuluessa mainitusta kriisinratkaisuviranomaisen kuulemisesta
 - i) konsolidointiryhmän valvojalle ja sen jäsenvaltion asiaankuuluvalla viranomaisella, jossa konsolidointiryhmän valvoja sijaitsee, jos se on muu kuin ensin mainittu viranomainen;
 - ii) sellaisten muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen kriisinratkaisuviranomaisille, jotka suoraan tai välillisesti ovat ostaneet 45 f artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja velkoja yhteisöltä, johon sovelletaan 45 f artiklan 1 kohtaa;

b) harkitessaan, onko tehtävä 59 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu toteamus, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä kustakin sellaisesta laitoksesta tai 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettusta yhteisöstä vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle, joka on laskenut liikkeeseen kyseeseen tulevat pääomainstrumentit, joihin alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on sovellettava siinä tapauksessa, että kyseinen toteamus tehdään, ja sen jäsenvaltion asiaankuuluville viranomaisille, jossa nuo toimivaltaiset viranomaiset ja konsolidointiryhmän valvoja sijaitsevat, jos ne ovat muut kuin ensin mainittu viranomainen.";

b) korvataan 4 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"Jos ilmoitus on tehty 1 kohdan nojalla, asiaankuuluvan viranomaisen on niitä viranomaisia kuultuaan, joille ilmoitus on annettu 1 kohdan a alakohdan i alakohdan tai 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, arvioitava seuraavat seikat:".

27) Korvataan 63 artiklan 1 kohdan e, f ja j alakohdassa kohdassa ilmaisu "hyväksyttävät velat" eri taivutusmuodoissaan ilmaisulla "alentamiskelpoiset velat" asiaankuuluvassa taivutusmuodossa.

28) Korvataan 66 artiklan 4 kohdassa ilmaisu "hyväksyttävät velat" ilmaisulla "alentamiskelpoiset velat".

29) Muutetaan 68 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan johdantolause seuraavasti:

"Edellyttäen, että aineelliset sopimusvelvoitteet, kuten maksu- ja toimitusvelvoitteet sekä vakuuksien antaminen, täytetään edelleen, pelkkä kriisinehkäisytoimi, velvoitteen keskeyttäminen 33 a artiklan nojalla tai kriisinhallintatoimi, mukaan lukien minkä tahansa tällaisen toimen soveltamiseen suoraan liittyvän tapahtuman toteutuminen, ei saa antaa kenellekään mahdollisuutta:";

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Edellä olevan 33 a artiklan ja jäljempänä olevan 69 tai 70 artiklan mukainen keskeyttäminen tai rajoittaminen ei muodosta sopimusvelvoitteen täyttämättä jättämistä tämän artiklan 1 ja 3 kohtaa ja 71 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa."

30) Muutetaan 69 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Edellä olevan 1 kohdan mukaista keskeyttämistä ei sovelleta maksu- ja toimitusvelvoitteisiin, joiden edunsaajina ovat

a) direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyt järjestelmät ja järjestelmien ylläpitäjät;

- b) asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan nojalla unionissa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet ja EAMV:n kyseisen asetuksen 25 artiklan nojalla tunnustamat kolmansien maiden keskusvastapuolet;
- c) keskuspankit.";

- b) lisätään 5 kohtaan alakohdat seuraavasti:

"Kriisinratkaisuviranomaisten on määritettävä kyseisten valtuuksien soveltamisala kunkin tapauksen olosuhteiden perusteella. Kriisinratkaisuviranomaisten on erityisesti arvioitava huolellisesti, onko asianmukaista ulottaa keskeyttäminen direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa määriteltyihin suojakelpoisiin talletuksiin, erityisesti luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten hallussa oleviin suojattuihin talletuksiin.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että kun maksu- tai toimitusvelvoitteiden keskeyttämistä koskevia valtuuksia käytetään suojakelpoisiin talletuksiin, kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että tallettajilla on pääsy asianmukaiseen päivittäiseen summaan näistä talletuksista."

- 31) Korvataan 70 artiklan 2 kohta seuraavasti:

- "2. Kriisinratkaisuviranomaiset eivät saa käyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia mihinkään seuraavista:
 - a) direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyjen järjestelmien tai järjestelmien ylläpitäjien vakuusoikeuksiin;

- b) asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan nojalla unionissa toimiluvan saaneisiin keskusvastapuoliin ja EAMV:n kyseisen asetuksen 25 artiklan nojalla tunnustamiin kolmansien maiden keskusvastapuoliin; ja
- c) keskuspankkeihin kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen marginaalina tai vakuutena asettamien tai tarjoamien varojen osalta."

32) Korvataan 71 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Edellä olevan 1 tai 2 kohdan mukaista keskeyttämistä ei sovelleta

- a) direktiiviä 98/26/EY sovellettaessa nimettyihin järjestelmiin tai järjestelmien ylläpitäjiin;
- b) asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 artiklan nojalla unionissa toimiluvan saaneisiin keskusvastapuoliin ja EAMV:n kyseisen asetuksen 25 artiklan nojalla tunnustamiin kolmansien maiden keskusvastapuoliin; tai
- c) keskuspankkeihin."

33) Lisätään artikla seuraavasti:

"71 a artikla

Kriisinratkaisun lykkäämisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava laitoksia ja 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä sisällyttämään solmimiinsa kolmannen maan lainsäädännön alaisiin rahoitussopimuksiin ehdot, joissa osapuolet tunnustavat, että rahoitussopimukseen voidaan soveltaa kriisinratkaisuviranomaisen käyttämiä valtuuksia oikeuksien ja velvoitteiden keskeyttämiseksi tai rajoittamiseksi 33a, 69, 70 ja 71 artiklan nojalla ja että ne tunnustavat, että niitä sitovat 68 artiklan vaatimukset.
2. Jäsenvaltiot voivat myös vaatia, että unionissa toimivat emoyritykset varmistavat, että niiden kolmannessa maassa toimivat tytäryritykset sisällyttävät 1 kohdassa tarkoitettuihin rahoitussopimuksiin ehdot, joiden mukaan se, että kriisinratkaisuviranomainen käyttää 1 kohdan mukaisesti valtuuksiaan keskeyttää tai rajoittaa unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen oikeuksia ja velvoitteita, ei ole pätevä peruste näiden sopimusten ennenaikaiselle purkamiselle, keskeyttämiselle tai muuttamiselle, nettoutukselle, kuittausoikeuksien käytölle tai vakuusoikeuksien täytäntöönpanolle.

Ensimmäisen alakohdan vaatimusta voidaan soveltaa kolmannessa maassa toimiviin tytäryrityksiin, jotka ovat

- a) luottolaitoksia;
- b) sijoituspalveluyrityksiä (tai jotka olisivat sijoituspalveluyrityksiä, jos niillä olisi päätoimipaikka asiaankuuluvassa jäsenvaltiossa); tai
- c) rahoituslaitoksia.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan kaikkiin rahoitussopimuksiin, joilla

- a) luodaan uusi velvoite tai muutetaan olennaisesti olemassa olevaa velvoitetta sen jälkeen, kun tämän artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetut säädökset ovat tulleet voimaan;
- b) määrätään yhden tai useamman sopimuksen purkamisoikeuden käytöstä tai oikeuksista vakuusoikeuksien täytäntöönpanoon, minkä osalta sovellettaisiin 33 a, 68, 69, 70 tai 71 artiklaa, jos rahoitussopimukseen sovellettaisiin jonkin jäsenvaltion lainsäädäntöä.

4. Jos laitos tai yhteisö ei ota käyttöön tämän artiklan 1 kohdassa vaadittua sopimusehtoa, tämä ei saa estää kriisinratkaisuviranomaista soveltamasta 33a, 68, 69, 70 tai 71 artiklassa säädettyjä valtuuksia kyseisen rahoitussopimuksen suhteen.

5. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään tarkemmin 1 kohdassa edellytetyn ehdon sisältö laitosten ja yhteisöiden erilaiset liiketoimintamallit ottaen huomioon.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti."

34) Muutetaan 88 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Jollei 89 artiklasta muuta johdu, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisten on perustettava kriisinratkaisukollegioita hoitamaan 12, 13, 16, 18, 45–45 h, 91 ja 92 artiklassa tarkoitetut tehtävät sekä soveltuvien osin varmistamaan yhteistyö ja koordinointi kolmansien maiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa.";

- b) korvataan 1 kohdan toisen alakohdan i alakohdassa ilmaisu "45 artiklan" ilmaisulla "45–45 h artiklan".

35) Korvataan 89 artikla seuraavasti:

"89 artikla

Eurooppalaiset kriisinratkaisukollegiot

1. Jos kolmannen maan laitoksella tai kolmannen maan emoyrityksellä on unioniin sijoittautuneita tytäryrityksiä tai unionissa emoyrityksenä toimivia yrityksiä, jotka ovat sijoittautuneet kahteen tai useampaan jäsenvaltioon, taikka vähintään kaksi kahden tai useamman jäsenvaltion merkittävänä pitämää unionissa toimivaa sivuliikettä, niiden jäsenvaltioiden kriisinratkaisuviranomaisten, joihin kyseiset yhteisöt ovat sijoittautuneet tai joissa merkittävänä pidettävät sivuliikkeet sijaitsevat, on perustettava yksi yhteinen eurooppalainen kriisinratkaisukollegio.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun eurooppalaisen kriisinratkaisukollegion on suoritettava 88 artiklassa mainitut toiminnot ja tehtävät tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja, siltä osin kuin kyseiset tehtävät ovat merkityksellisiä, niiden sivuliikkeiden osalta.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin tehtäviin kuuluu 45–45 h artiklassa tarkoitetun vaatimuksen määrittäminen.

Määrittäessään 45–45 h artiklassa tarkoitettua vaatimusta eurooppalaisen kriisinratkaisukollegion jäsenten on otettava huomioon kolmansien maiden viranomaisten laatima globaali kriisinratkaisustrategia, jos sellainen on olemassa.

Jos globaalin kriisinratkaisustrategian mukaan unioniin sijoittautuneet tytäryritykset tai unionissa emoyrityksenä toimiva yritys ja sen tytäryrityksinä toimivat laitokset eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä ja eurooppalaisen kriisinratkaisukollegion jäsenet hyväksyvät kyseisen strategian, unioniin sijoittautuneiden tytäryritysten tai konsolidoinnin perusteella unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen on täytettävä 45 f artiklan 1 kohdan vaatimus laskemalla liikkeeseen 45 f artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja instrumentteja sen perimmäiselle kolmanteen maahan sijoittautuneelle emoyritykselle tai tämän perimmäisen emoyrityksen samaan kolmanteen maahan sijoittautuneille tytäryrityksille tai muille yhteisöille 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja b alakohdan ii alakohdassa säädetyin edellytyksin.

3. Jos unionissa emoyrityksenä toimiva yritys pitää yksin hallussaan kolmannen maan laitoksen tai kolmannen maan emoyrityksen kaikkia unionissa toimivia tytäryrityksiä, eurooppalaisen kriisinratkaisukollegion puheenjohtajana toimii sen jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen, johon kyseinen unionissa emoyrityksenä toimiva yritys on sijoittunut.

Jos ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, eurooppalaisen kriisinratkaisukollegion puheenjohtajana toimii unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen kriisinratkaisuviranomainen tai sen unionissa toimivan tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomainen, jonka hallussa on eniten kokonaistaseeseen sisältyviä varoja.

4. Jäsenvaltiot voivat kaikkien asianomaisten osapuolten keskinäisellä sopimuksella olla soveltamatta vaatimusta perustaa eurooppalainen kriisinratkaisukollegio, jos muu ryhmä tai collegio jo suorittaa tässä artiklassa mainitut toiminnot ja tehtävät ja noudattaa kaikkia tässä artiklassa ja 90 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä ja menettelyjä, mukaan lukien eurooppalaisten kriisinratkaisukollegioiden jäsenyyttä ja niihin osallistumista koskevat edellytykset ja menettelyt. Tällöin kaikki tämän direktiivin viittaukset eurooppalaisiin kriisinratkaisukollegioihin katsotaan myös viittauksiksi kyseisiin muihin ryhmiin tai collegioihin.
 5. Eurooppalainen kriisinratkaisukollegio toimii muilta osin 88 artiklan mukaisesti, jollei tämän artiklan 3 ja 4 kohdasta muuta johdu."
- 36) Korvataan liitteessä B jakson 6 kohdassa ilmaisu "hyväksyttäviksi veloiksi" ilmaisulla "alentamiskelpoisiksi veloiksi" ja C jakson 17 kohdassa ilmaisu "hyväksyttävien velkojen" ilmaisulla "alentamiskelpoisten velkojen".

2 artikla
Direktiivin 98/26/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 98/26/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) 'keskuksena toimiva vastapuoli' tarkoittaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 1 alakohdassa määritellyä keskusvastapuolta;"

b) korvataan f alakohta seuraavasti:

"f) 'osallistuja' tarkoittaa laitosta, keskuksena toimivaa vastapuolta, selvitysosapuolta, selvitysyhteisöä, järjestelmän ylläpitäjää tai asetuksen (EU) N:o 648/2012 17 artiklan nojalla toimiluvan saaneen keskuksena toimivan vastapuolen määrittelysosapuolta;"

- 2) Lisätään artikla seuraavasti:

"12 a artikla

Viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä] komissio tarkastelee sitä, miten jäsenvaltiot soveltavat tämän direktiivin säännöksiä sekä kansallisiin laitoksiinsa, jotka osallistuvat suoraan järjestelmiin, joihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä, että vakuuksiin, jotka annetaan kyseisiin järjestelmiin osallistuttaessa. Komissio arvioi erityisesti, onko tätä direktiiviä vielä tarpeen muuttaa niiden järjestelmien osalta, joihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle asiasta kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin tarkistamiseksi."

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä päivästä, jona ne tulevat voimaan kansallisessa lainsäädännössä, mikä ei saa olla myöhempi kuin ... päivä ...kuuta ... [18 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin 1 artiklan 17 alakohtaa direktiivin 2014/59/EU 45 i artiklan 3 kohdan osalta 1 päivästä tammikuuta 2024. Jos kriisinratkaisuviranomainen on asettanut direktiivin 2014/59/EU 45 m artiklan 1 kohdan mukaisesti vaatimusten täyttämiseksi määräajan, joka päättyy 1 päivän tammikuuta 2024 jälkeen, tämän direktiivin 1 artiklan 17 alakohdan soveltamispäivä on direktiivin 2014/59/EU 45 i artiklan 3 kohdan osalta sama kuin tuo vaatimusten täyttämisen määräaika.

2. Jäsenvaltioiden antamissa 1 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle ja EPV:lle.

4 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja